

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

62. årgang

25. februar 2019

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2019/C 72/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
--------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2019/C 72/02	Sag C-410/17: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 10. januar 2019 — sag anlagt af A Oy (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein hallinto-oikeus — Finland) (Præjudiciel forelæggelse — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 2, stk. 1, litra a) og c) — artikel 14, stk. 1 — artikel 24, stk. 1 — transaktioner mod vederlag — transaktioner i tilfælde, hvor modværdien delvist udgøres af ydelser eller varer — nedrivningskontrakt — købskontrakt for demontering)	2
2019/C 72/03	Sag C-97/18: Domstolens dom (Første Afdeling) af 10. januar 2019 — straffesag mod ET (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Noord-Nederland — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde i straffesager — princippet om gensidig anerkendelse af afgørelser om konfiskation — rammeafgørelse 2006/783/RIA — artikel 12, stk. 1 og 4 — den lovgivning, der finder anvendelse på fuldbyrdelsen — fuldbyrdelsesstatens lovgivning, hvorefter anvendelse af frihedsberøvelse er tilladt i tilfælde af manglende fuldbyrdelse af konfiskationsforanstaltningen — forenelighed — udstedelsesstatens lovgivning, der ligeledes tillader anvendelse af frihedsberøvelse — ingen betydning)	3

2019/C 72/04	Sag C-694/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Económico Administrativo Central de Madrid (Spanien) den 7. november 2018 — Ente Público Radio Televisión Madrid mod Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT)	3
2019/C 72/05	Sag C-695/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Económico Administrativo Central de Madrid (Spanien) den 7. november 2018 — Agencia Pública Empresarial de la Radio y Televisión de Andalucía (RTVA) mod Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT)	4
2019/C 72/06	Sag C-696/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Económico Administrativo Central de Madrid (Spanien) den 7. november 2018 — Radiotelevisión del Principado de Asturias S.A. U. mod Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT)	5
2019/C 72/07	Sag C-697/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Económico Administrativo Central de Madrid (Spanien) den 7. november 2018 — Televisión Autonómica de Castilla La Mancha mod Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT)	6
2019/C 72/08	Sag C-701/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgerichts Nürnberg (Tyskland) den 9. november 2018 — Geld-für-Flug GmbH mod Ryanair DAC	6
2019/C 72/09	Sag C-705/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spanien) den 13. november 2018 — Agencia Estatal de la Administración Tributaria mod SJ	7
2019/C 72/10	Sag C-772/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein oikeus (Finland) den 3. december 2018 — Yhtiö A mod B	8
2019/C 72/11	Sag C-785/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 14. december 2018 — GAEC Jeanningros mod Institut national de l'origine et de la qualité (INAO), Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation og Ministre de l'Économie et des Finances	8
2019/C 72/12	Sag C-787/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Högsta förvaltningsdomstolen (Sverige) den 17. december 2018 — Skatteverket mod Sögbård Fastigheter AB	9
2019/C 72/13	Sag C-797/18 P: Appel iværksat den 17. december 2018 af Den Hellske Republik til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 4. oktober 2018 i sag T-272/16, Den Hellske Republik mod Europa-Kommissionen	10
2019/C 72/14	Sag C-812/18 P: Appel iværksat den 18. december 2018 af Terna SpA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 18. oktober 2018 i sag T-387/16, Terna mod Kommissionen	11

Retten

2019/C 72/15	Sag T-664/14: Rettens dom af 7. december 2018 — Belgien mod Kommissionen (Statsstøtte — støtte iværksat af Belgien til fordel for finansielle kooperative selskaber i ARCO-koncernen — garantiordning til beskyttelse af kapitalindskuddene for fysiske personer, der er andelshavere i disse selskaber — afgørelse, der erklærer støtten uforenelig med det indre marked og forbyder udbetaling af garanterede beløb til andelshaverne — sagens genstand — tilbagesøgning — proportionalitet)	13
2019/C 72/16	Sag T-552/15: Rettens dom af 10. december 2018 — Bank Refah Kargaran mod Rådet (Ansvar uden for kontraktforhold — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran — erstatning for tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af opførelsen og fastholdelsen af sagsøgerens navn på den liste over personer og enheder, der er omfattet af indefrysningen af midler og økonomiske ressourcer — Rettens kompetence — tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af en bestemmelse, som tillægger borgerne rettigheder)	13

2019/C 72/17	Sag T-683/15: Rettens dom af 12. december 2018 — Freistaat Bayern mod Kommissionen (Statsstøtte — støtte til den bayerske mejerisektor — finansiering af mælke kvalitetskontroller — afgørelse, hvorved støtten erklæres uforenelig med det indre marked — delstaten Bayerns processuelle rettigheder — artikel 108, stk. 2, TEUF — artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 659/1999)	14
2019/C 72/18	Forenede sager T-722/15 — T-724/15: Rettens dom af 12. december 2018 — Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns m.fl. mod Kommissionen (Statsstøtte — støtte til den bayerske mejerisektor — finansiering af mælke kvalitetskontroller — afgørelse, hvorved støtten erklæres uforenelig med det indre marked — ret til at blive inddraget i den administrative procedure — artikel 108, stk. 2, TEUF — artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 659/1999)	15
2019/C 72/19	Sag T-725/15: Rettens dom af 14. december 2018 — Arysta LifeScience Netherlands mod EFSA (Plantebeskyttelsesmidler — procedure for fornyet vurdering af godkendelsen af aktivstoffet diflubenzuron — artikel 21 i forordning (EF) nr. 1107/2009 — konklusionerne på evalueringen foretaget af EFSA's eksperter — delvis offentliggørelse af disse konklusioner — artikel 63 i forordning nr. 1107/2009 — anmodning om fortrolig behandling af visse passager — beskyttelse af forretningsmæssige interesser — afslag på fortrolig behandling — søgsmålsinteresse)	16
2019/C 72/20	Sag T-409/16: Rettens dom af 12. december 2018 — Makhoul mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Syrien — indefrysning af midler — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — begrundelsespligt — åbenbart urigtigt skøn — retten til respekt for ære og omdømme — ejendomsret — uskyldsformodning — restriktion for indrejse i og transit gennem Unionens område — proportionalitet)	16
2019/C 72/21	Sag T-411/16: Rettens dom af 12. december 2018 — Syriatel Mobile Telecom mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Syrien — indefrysning af midler — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — begrundelsespligt — åbenbart urigtigt skøn — retten til respekt for ære og omdømme — ejendomsret — uskyldsformodning — proportionalitet)	17
2019/C 72/22	Sag T-416/16: Rettens dom af 12. december 2018 — Othman mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Syrien — indefrysning af midler — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — begrundelsespligt — åbenbart urigtigt skøn — retten til respekt for ære og omdømme — ejendomsret — uskyldsformodning — begrænsninger af indrejse i eller transit gennem Unionens område — proportionalitet)	18
2019/C 72/23	Sag T-614/16: Rettens dom af 12. december 2018 — Colin mod Kommissionen (Personalesag — ansættelse — meddelelse om udvælgelsesprøve — almindelig udvælgelsesprøve — adgangsbetingelser — ikke opført på reservelisten — eksamensbevis — erhvervs erfaring)	19
2019/C 72/24	Sag T-638/16: Rettens dom af 6. december 2018 — Deichmann mod EUIPO — Vans (Gengivelse af linjer på en sko) [EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om et EU-figurmærke, der gengiver linjer på en sko — ældre EU-varemærke bestående i to striber på siden af en sko — bevis for et ældre internationalt varemærkes eksistens, gyldighed og beskyttelsesomfang — regel 19, stk. 2, litra a), nr. ii), i forordning (EF) nr. 2868/95 [nu artikel 7, stk. 2, litra a), nr. ii), i delegeret forordning (EU) 2018/625] — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] — berettiget forventning]	20

2019/C 72/25	Sag T-817/16: Rettens dom af 6. december 2018 — Vans mod EUIPO — Deichmann (V) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket V — det ældre internationale figurmærke V — bevis for det ældre varemærkes eksistens, gyldighed og beskyttelsesomfang — 19, stk. 2, litra a), nr. ii), i forordning (EF) nr. 2868/95 [nu artikel 7, stk. 2, litra a), nr. ii), i delegeret forordning (EU) 2018/625] — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001])	20
2019/C 72/26	Sag T-848/16: Rettens dom af 6. december 2018 — Deichmann mod EUIPO — Vans (V) [EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket V — de ældre internationale figurmærker V — dokumentation for et ældre varemærkes eksistens, gyldighed og beskyttelsesomfang — regel 19, stk. 2, litra a), nr. ii), i forordning (EF) nr. 2868/95 [nu artikel 7, stk. 2, litra a), nr. ii), i delegeret forordning (EU) 2018/625]]	21
2019/C 72/27	Sag T-873/16: Rettens dom af 12. december 2018 — Groupe Canal + mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — TV-distribution — afgørelse, hvorved tilsagn gøres bindende — territorial eksklusivitet — foreløbig vurdering — påvirkning af tredjeparters kontraktmæssige rettigheder — proportionalitet)	22
2019/C 72/28	Sag T-22/17: Rettens dom af 6. december 2018 — Portugal mod Kommissionen [ELFUL — udgifter udelukket fra EU-finansiering — udgifter afholdt af Portugal — artikel 31, stk. 4, litra c), i forordning (EF) nr. 1290/2005 — manglende bevis for en begrundet og rimelig tvivl — hovedkontroller — støttekontroller]	23
2019/C 72/29	Sag T-100/17: Rettens dom af 11. december 2018 — BTB Holding Investments og Duferco Participations Holding mod Kommissionen (Statsstøtte — stålsektoren — støtte ydet af Belgien til fordel for flere virksomheder inden for stålsektoren — afgørelse, hvorved støtten erklæres uforenelig med det indre marked og pålægges tilbagesøgt — begrundelsespligt — begrebet statsstøtte — fordel — kriteriet om den private investor)	23
2019/C 72/30	Sag T-253/17: Rettens dom af 12. december 2018 — Der Grüne Punkt mod EUIPO — Halston Properties (gengivelse af en cirkel med to pile) [EU-varemærker — fortabelsessag — EU-kollektivfigurmærke, der gengiver en cirkel med to pile — reel brug af varemærket — delvis fortabelse — erklæring om delvis fortabelse — artikel 15, stk. 1, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 18, stk. 1, i forordning (EU) 2017/1001) — artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 58, stk. 1, litra a), i forordning 2017/1001] — regel 22, stk. 4, i forordning (EF) nr. 2868/95 (nu artikel 10, stk. 4, i delegeret forordning (EU) 2018/625) — anbringelse af varemærket på emballager — opfattelsen i den relevante kundekreds]	24
2019/C 72/31	Sag T-280/17: Rettens dom af 7. december 2018 — GE.CO.P. mod Kommissionen (Offentlige kontrakter — finansforordning — toårig udelukkelse fra procedurer for indgåelse af kontrakter og fra tildeling af støtte finansieret af Unionens almindelige budget — finansforordningens artikel 108 — ret til forsvar — bevis for modtagelsen af forkyndelsen)	25
2019/C 72/32	Sag T-283/17: Rettens dom af 12. december 2018 — SH mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — løn — familietillæg — artikel 2, stk. 2, tredje punktum, i bilag VII til tjenestemandsvedtægten — begrebet »barn, over for hvem der består forsørgerpligt« — dom om værgemål baseret på lovgivningen i en tredjestat om beskyttelse af mindreårige — afvisning af at tildele børn under værgemål status af børn, over for hvem der består forsørgerpligt — ligebehandling — ret til uddannelse — barnets tarv)	25

2019/C 72/33	Sag T-358/17: Rettens dom af 12. december 2018 — Mubarak mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Egypten — indefrysning af midler — formål — kriterier for opførelse af omfattede personer — opretholdelse af udpegelsen af sagsøgeren på listen over omfattede personer — faktisk grundlag — ulovlighedsindsigelse — retsgrundlag — proportionalitet — ret til en retfærdig rettergang — uskyldsformodning — princippet om god forvaltning — retlig fejl — åbenbart urigtigt skøn — ejendomsret — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse)	26
2019/C 72/34	Sag T-378/17: Rettens dom af 7. december 2018 — La Zaragozana mod EUIPO — Heineken Italia (CERVISIA) [EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket CERVISIA — det ældre nationale ordmærke CERVISIA AMBAR — relativ registreringshindring — lighed mellem tegnene — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	27
2019/C 72/35	Sag T-440/17: Rettens dom af 11. december 2018 — Arca Capital Bohemia mod Kommissionen (Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter vedrørende en procedure for kontrol af statsstøtte — afslag på aktindsigt — undtagelse vedrørende beskyttelsen af tredjemands forretningsmæssige interesser — undtagelse vedrørende beskyttelsen af formålet med inspektioner, undersøgelser og revision — generel formodning for fortrolighed — forpligtelse til at foretage en konkret og individuel undersøgelse — mere tungtvejende offentlig interesse)	28
2019/C 72/36	Sag T-441/17: Rettens dom af 11. december 2018 — Arca Capital Bohemia mod Kommissionen (Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter vedrørende en sag om kontrol af statsstøtte — delvist afslag på aktindsigt — undtagelse vedrørende beskyttelsen af tredjemands forretningsmæssige interesser — undtagelse vedrørende beskyttelsen af formålet med inspektioner, undersøgelser og revision — generel formodning for fortrolighed — forpligtelse til at foretage en konkret og individuel undersøgelse — tungtvejende offentlig interesse)	28
2019/C 72/37	Sag T-459/17: Rettens dom af 6. december 2018 — Fifth Avenue Entertainment mod EUIPO — Commodore Entertainment (THE COMMODORES) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket THE COMMODORES — ældre ikke-registreret tegn Commodores — artikel 8, stk. 4, i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 4, i forordning (EU) 2017/1001] — relativ registreringshindring — henvisning til national ret vedrørende det ældre varemærke — regler om utilbørlig udnyttelse (action for passing off)	29
2019/C 72/38	Sag T-471/17: Rettens dom af 7. december 2018 — Edison mod EUIPO (EDISON) (EU-varemærker — EU-figurmærket EDISON — delvist afkald — artikel 50 i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 57 i forordning (EU) 2017/1001] — fortolkning af termerne i klasseoverskrifterne i Niceklassifikationen og af dens alfabetiske varefortegnelse)	30
2019/C 72/39	Sag T-665/17: Rettens dom af 6. december 2018 — China Construction Bank mod EUIPO — Groupement des cartes bancaires (CCB) [EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket CCB — ældre EU-figurmærke CB — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — det ældre varemærkes renommé og høje grad af særpræg — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] — artikel 75, andet punktum, og artikel 76, stk. 1, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 94, stk. 1, andet punktum, og artikel 95, stk. 1, i forordning 2017/1001)]	30
2019/C 72/40	Sag T-715/18: Sag anlagt den 6. december 2018 — Phrenos m.fl. mod Kommissionen	31
2019/C 72/41	Sag T-723/18: Sag anlagt den 7. december 2018 — Barata mod Parlamentet	32

2019/C 72/42	Sag T-734/18: Sag anlagt den 13. december 2018 — Sumitomo Chemical og Tenka Best mod Kommissionen	33
2019/C 72/43	Sag T-739/18: Sag anlagt den 17. december 2018 — Darment mod Kommissionen	34
2019/C 72/44	Sag T-740/18: Sag anlagt den 18. december 2018 — Taminco and Arysta LifeScience Great Britain mod Kommissionen	35
2019/C 72/45	Sag T-746/18: Sag anlagt den 21. december 2018 — Bronckers mod Kommissionen	36
2019/C 72/46	Sag T-747/18: Sag anlagt den 20. december 2018 — Refan Bulgaria mod EUIPO (Formen på en blomst)	36
2019/C 72/47	Sag T-748/18: Sag anlagt den 21. december 2018 — Glimarpol mod EUIPO — Metar (trykluft-elværktøj)	37
2019/C 72/48	Sag T-752/18: Sag anlagt den 24. december 2018 — Tecnodidattica mod EUIPO (Lampefod)	38
2019/C 72/49	Sag T-757/18: Sag anlagt den 31. december 2018 — Koinopraxia Touristiki Loutrakiou mod Kommissionen	38
2019/C 72/50	Sag T-761/18: Sag anlagt den 21. december 2018 — La Caixa mod EUIPO — Imagic Vision (imagin bank)	39
2019/C 72/51	Sag T-3/19: Sag anlagt den 3. januar 2019 — Thai World Import & Export mod EUIPO — Elvir (Yaco)	40
2019/C 72/52	Sag T-4/19: Sag anlagt den 2. januar 2019 — Hankintatukku Arno Latvus mod EUIPO — Triaz Group (VIVANIA)	41
2019/C 72/53	Sag T-7/19: Sag anlagt den 4. januar 2019 — Scandlines Danmark og Scandlines Deutschland mod Kommissionen	41
2019/C 72/54	Sag T-8/19: Sag anlagt den 8. januar 2019 — Repsol mod EUIPO (INVENTEMOS EL FUTURO)	42
2019/C 72/55	Sag T-9/19: Sag anlagt den 8. januar 2019 — ClientEarth mod EIB	43
2019/C 72/56	Sag T-11/19: Sag anlagt den 2. januar 2019 — Mutuality de la Abogacía m.fl. mod ECB og SRB	43
2019/C 72/57	Sag T-12/19: Sag anlagt den 7. januar 2019 — Nowhere mod EUIPO — Junguo Ye (APE TEES)	45
2019/C 72/58	Sag T-16/19: Sag anlagt den 10. januar 2019 — Activos e Inversiones Monterroso mod SRB	45
2019/C 72/59	Sag T-18/19: Sag anlagt den 11. januar 2019 — Brown mod Kommissionen	46
2019/C 72/60	Sag T-27/19: Sag anlagt den 15. januar 2019 — Pilatus Bank og Pilatus Holding mod ECB	47
2019/C 72/61	Sag T-595/18: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 6. november 2018 — Berliner Stadtwerke mod EUIPO (berlinGas)	48

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2019/C 72/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 65 af 18.2.2019

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 54 af 11.2.2019

EUT C 44 af 4.2.2019

EUT C 35 af 28.1.2019

EUT C 25 af 21.1.2019

EUT C 16 af 14.1.2019

EUT C 4 af 7.1.2019

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 10. januar 2019 — sag anlagt af A Oy (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein hallinto-oikeus — Finland)

(Sag C-410/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 2, stk. 1, litra a) og c) — artikel 14, stk. 1 — artikel 24, stk. 1 — transaktioner mod vederlag — transaktioner i tilfælde, hvor modværdien delvist udgøres af ydelser eller varer — nedrivningskontrakt — købskontrakt for demontering)

(2019/C 72/02)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein hallinto-oikeus

Part i hovedsagen

A Oy

Konklusion

- 1) Artikel 2, stk. 1, litra a) og c), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, sammenholdt med dette direktivs artikel 14, stk. 1, og artikel 24, stk. 1, skal fortolkes således, at når tjenesteyderen, dvs. nedrivningsvirksomheden, i henhold til en nedrivningskontrakt er forpligtet til at udføre nedrivningsarbejder og, for så vidt som nedrivningsaffaldet indeholder metalkrot, kan videresælge dette metalkrot, da omfatter denne kontrakt en levering af ydelser mod vederlag, dvs. udførelsen af nedrivningsarbejderne, og desuden en levering af varer mod vederlag, dvs. leveringen af nævnte metalkrot, hvis erhververen, dvs. denne virksomhed, ansætter denne levering til en værdi, som denne erhverver tager i betragtning ved fastsættelsen af den tilbudte pris for udførelse af nedrivningsarbejderne, idet nævnte levering kun er merværdiafgiftspligtig, såfremt den foretages af en afgiftspligtig person, der handler i denne egenskab.
- 2) Artikel 2, stk. 1, litra a) og c), i direktiv 2006/112, sammenholdt med dette direktivs artikel 14, stk. 1, og artikel 24, stk. 1, skal fortolkes således, at når erhververen, dvs. nedrivningsvirksomheden, i medfør af en nedrivningskontrakt køber en vare til demontering og forpligter sig til under varsel om pålæg af konventionalbod at demontere og bortskaffe denne vare samt at bortskaffe det heraf fremkomne affald inden for en i kontrakten fastsat frist, da omfatter denne kontrakt en levering af varer mod vederlag, dvs. leveringen af en vare til demontering, idet denne levering kun er momspligtig, såfremt den foretages af afgiftspligtig person, der handler i denne egenskab, hvilket det påhviler den forelæggende ret at efterprøve. For så vidt som erhververen er forpligtet til at demontere og bortskaffe denne vare, samt at bortskaffe det heraf fremkomne affald, som specifikt opfylder sælgers behov, da omfatter denne kontrakt

desuden en levering af ydelser mod vederlag, dvs. udførelsen af nedrivnings- eller demonterings- og bortskaffelsesarbejderne, hvis denne erhverver ansætter denne levering af en ydelse til en værdi, som denne erhverver tager i betragtning ved fastsættelsen af den tilbudspris som en faktor, der reducerer købsprisen for varen til demontering, hvilket det påhviler den forelæggende ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 300 af 11.9.2017.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 10. januar 2019 — straffesag mod ET (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Noord-Nederland — Nederlandene)

(Sag C-97/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde i straffesager — princippet om gensidig anerkendelse af afgørelser om konfiskation — rammeafgørelse 2006/783/RIA — artikel 12, stk. 1 og 4 — den lovgivning, der finder anvendelse på fuldbyrdelsen — fuldbyrdelsesstatens lovgivning, hvorefter anvendelse af frihedsberøvelse er tilladt i tilfælde af manglende fuldbyrdelse af konfiskationsforanstaltningen — forenelighed — udstedelsesstatens lovgivning, der ligeledes tillader anvendelse af frihedsberøvelse — ingen betydning)

(2019/C 72/03)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Noord-Nederland

Part i straffesagen

ET

Konklusion

- 1) Artikel 12, stk. 1 og 4, i Rådets rammeafgørelse 2006/783/RIA af 6. oktober 2006 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om konfiskation skal fortolkes således, at bestemmelserne ikke er til hinder for anvendelsen af en fuldbyrdelsesstats lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der med henblik på fuldbyrdelsen af en afgørelse om konfiskation truffet i en udstedelsesstat i givet fald tillader anvendelsen af frihedsberøvelse.
- 2) Den omstændighed, at udstedelsesstatens lovgivning ligeledes tillader en eventuel anvendelse af frihedsberøvelse, har ingen betydning for anvendelsen af en sådan foranstaltning i fuldbyrdelsesstaten.

⁽¹⁾ EUT C 182 af 28.5.2018.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Económico Administrativo Central de Madrid (Spanien) den 7. november 2018 — Ente Público Radio Televisión Madrid mod Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT)

(Sag C-694/18)

(2019/C 72/04)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Económico Administrativo Central de Madrid

Parter i hovedsagen

Klagende part: Ente Público Radio Televisión Madrid

Indklaget part: Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan enheder som de beskrevne, sammen med de offentligretlige organer, der har stiftet dem, anses for én enkelt afgiftspligtig person i momsmæssig henseende i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 11 i direktiv 2006/112/EF ⁽¹⁾?
- 2) Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, kan den finansiering, som disse enheder modtager fra de offentligretlige organer, der har stiftet dem, da i intet tilfælde kvalificeres som en modydelse for levering af momspligtige tjenesteydelser?
- 3) For så vidt angår fradraget for de af disse enheder afholdte momsbidrag er det da den enkelte afgiftspligtige person, der som sådan skal fastsætte det beløb, der kan fradrages, på grundlag af den virksomhed, som denne udøver, og under anvendelse af bestemmelserne i artikel 168 i direktiv 2006/112/EF?
- 4) Navnlig for så vidt angår radio- og tv-virksomhed, og i betragtning af, at disse enheder kan have en tosidet karakter, og ligeledes i betragtning af, at de sammen med de offentligretlige organer, som er hovedaktionærer heri, anses for én enkelt afgiftspligtig person, er det da alene muligt at fradrage den del af den indgående moms, som kan anses for at være tilknyttet deres økonomiske virksomhed?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Económico Administrativo Central de Madrid (Spanien) den 7. november 2018 — Agencia Pública Empresarial de la Radio y Televisión de Andalucía (RTVA) mod Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT)

(Sag C-695/18)

(2019/C 72/05)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Económico Administrativo Central de Madrid

Parter i hovedsagen

Klagende part: Agencia Pública Empresarial de la Radio y Televisión de Andalucía (RTVA)

Indklaget part: Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan enheder som de beskrevne, sammen med de offentligretlige organer, der har stiftet dem, anses for én enkelt afgiftspligtig person i momsmæssig henseende i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 11 i direktiv 2006/112/EF ⁽¹⁾?

- 2) Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, kan den finansiering, som disse enheder modtager fra de offentligretlige organer, der har stiftet dem, da i intet tilfælde kvalificeres som en modydelse for levering af momspligtige tjenesteydelser?
- 3) For så vidt angår fradraget for de af disse enheder afholdte momsbidrag er det da den enkelte afgiftspligtige person, der som sådan skal fastsætte det beløb, der kan fradrages, på grundlag af den virksomhed, som denne udøver, og under anvendelse af bestemmelserne i artikel 168 i direktiv 2006/112/EF?
- 4) Navnlig for så vidt angår radio- og tv-virksomhed, og i betragtning af, at disse enheder kan have en tosidet karakter, og ligeledes i betragtning af, at de sammen med de offentligretlige organer, som er hovedaktionærer heri, anses for én enkelt afgiftspligtig person, er det da alene muligt at fradrage den del af den indgående moms, som kan anses for at være tilknyttet deres økonomiske virksomhed?

(¹) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Económico Administrativo Central de Madrid (Spanien) den 7. november 2018 — Radiotelevisión del Principado de Asturias S.A.U. mod Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT)

(Sag C-696/18)

(2019/C 72/06)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Económico Administrativo Central de Madrid

Parter i hovedsagen

Klagende part: Radiotelevisión del Principado de Asturias S.A.U.

Indklaget part: Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan enheder som de beskrevne, sammen med de offentligretlige organer, der har stiftet dem, anses for én enkelt afgiftspligtig person i momsmæssig henseende i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 11 i direktiv 2006/112/EF (¹)?
- 2) Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, kan den finansiering, som disse enheder modtager fra de offentligretlige organer, der har stiftet dem, da i intet tilfælde kvalificeres som en modydelse for levering af momspligtige tjenesteydelser?
- 3) For så vidt angår fradraget for de af disse enheder afholdte momsbidrag er det da den enkelte afgiftspligtige person, der som sådan skal fastsætte det beløb, der kan fradrages, på grundlag af den virksomhed, som denne udøver, og under anvendelse af bestemmelserne i artikel 168 i direktiv 2006/112/EF?
- 4) Navnlig for så vidt angår radio- og tv-virksomhed, og i betragtning af, at disse enheder kan have en tosidet karakter, og ligeledes i betragtning af, at de sammen med de offentligretlige organer, som er hovedaktionærer heri, anses for én enkelt afgiftspligtig person, er det da alene muligt at fradrage den del af den indgående moms, som kan anses for at være tilknyttet deres økonomiske virksomhed?

(¹) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Económico Administrativo Central de Madrid (Spanien) den 7. november 2018 — Televisión Autonómica de Castilla La Mancha mod Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT)

(Sag C-697/18)

(2019/C 72/07)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Económico Administrativo Central de Madrid

Parter i hovedsagen

Klagende part: Televisión Autonómica de Castilla La Mancha

Indklaget part: Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan enheder som de beskrevne, sammen med de offentligretlige organer, der har stiftet dem, anses for én enkelt afgiftspligtig person i momsmæssig henseende i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 11 i direktiv 2006/112/EF ⁽¹⁾?
- 2) Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, kan den finansiering, som disse enheder modtager fra de offentligretlige organer, der har stiftet dem, da i intet tilfælde kvalificeres som en modydelse for levering af momspligtige tjenesteydelser?
- 3) For så vidt angår fradraget for de af disse enheder afholdte momsbidrag er det da den enkelte afgiftspligtige person, der som sådan skal fastsætte det beløb, der kan fradrages, på grundlag af den virksomhed, som denne udøver, og under anvendelse af bestemmelserne i artikel 168 i direktiv 2006/112/EF?
- 4) Navnlig for så vidt angår radio- og tv-virksomhed, og i betragtning af, at disse enheder kan have en tosidet karakter, og ligeledes i betragtning af, at de sammen med de offentligretlige organer, som er hovedaktionærer heri, anses for én enkelt afgiftspligtig person, er det da alene muligt at fradrage den del af den indgående moms, som kan anses for at være tilknyttet deres økonomiske virksomhed?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgerichts Nürnberg (Tyskland) den 9. november 2018 — Geld-für-Flug GmbH mod Ryanair DAC

(Sag C-701/18)

(2019/C 72/08)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgerichts Nürnberg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Geld-für-Flug GmbH

Sagsøgt: Ryanair DAC

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 93/13/EØF⁽¹⁾ af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler fortolkes således, at et vilkår i et erhvervsmæssigt luftfartsselskabs almindelige forretningsbetingelser, der ikke har været genstand for individuel forhandling, og hvorefter en aftale, som er indgået elektronisk med en forbruger, der skal transporteres, er underlagt loven i den medlemsstat, hvor luftfartsselskabet har sit hjemsted, som ikke er identisk med loven på det sædvanlige opholdssted for den forbruger, der skal transporteres, er urimeligt, såfremt det vildleder forbrugeren ved ikke at oplyse, at det i henhold til artikel 5, stk. 2, andet afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008⁽²⁾ af 17. juni 2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I) kun er begrænset muligt at vælge en anden lov, og at der ikke kan vælges en vilkårlig anden lov, men kun de lovgivninger, der er nævnt i Rom I-forordningens artikel 5, stk. 2, andet afsnit?

⁽¹⁾ EFT 1993, L 95, s. 29.

⁽²⁾ EUT 2008, L 177, s. 6.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spanien)
den 13. november 2018 — Agencia Estatal de la Administración Tributaria mod SJ**

(Sag C-705/18)

(2019/C 72/09)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Parter i hovedsagen

Appellant: Agencia Estatal de la Administración Tributaria

Indstævnt: SJ

Præjudicielt spørgsmål

Er en bestemmelse i en kollektiv overenskomst og en virksomhedspraksis — hvorefter ancienniteten for en deltidsansat med en »vertikal« arbejdstidstilrettelæggelse med henblik på aflønning og forfremmelse skal beregnes på årsbasis, idet der udelukkende tages hensyn til den tid, hvor der er blevet leveret ydelser — i strid med § 4, stk. 1 og 2, i den europæiske rammeaftale vedrørende deltidsarbejde, Rådets direktiv 97/81/EF af 15. december 1997⁽¹⁾ og artikel 2, stk. 1, litra b), og 14, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (omarbejdning)⁽²⁾?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 97/81/EF af 15.12.1997 om rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde, der er indgået af UNICE, CEEP og EFS (EFT 1998, L 14, s. 9).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5.7.2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (EUT 2006, L 204, s. 23).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein oikeus (Finland) den 3. december 2018 —
Yhtiö A mod B**

(Sag C-772/18)

(2019/C 72/10)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein oikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Yhtiö A

Sagsøgt: B

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er størrelsen af den fordel, som en privatperson opnår som følge af en angivelig varemærkekrænkelse, relevant for bedømmelsen af, om denne persons adfærd udgør erhvervmæssig brug af et varemærke som omhandlet i varemærkedirektivets artikel 5, stk. 1 ⁽¹⁾, eller en rent privat adfærd? Er det, når en privatperson gør brug af varemærket, en betingelse for erhvervmæssig brug, at andre kriterier end opnåelse af økonomiske fordele af den pågældende handel vedrørende varemærket er opfyldt?
- 2) Såfremt det forudsættes, at den økonomiske fordel har en vis betydning, og det på grund af den ringe størrelse af den økonomiske fordel, som en person har opnået, og den manglende opfyldelse af eventuelle andre kriterier for erhvervmæssig brug ikke kan lægges til grund, at den pågældende person har benyttet et varemærke til egen erhvervmæssig brug, er betingelsen om erhvervmæssig brug som omhandlet i varemærkedirektivets artikel 5, stk. 1, da opfyldt, når privatpersonen har benyttet varemærket for en anden i forbindelse med denne andens erhvervsaktivitet, selv om personen ikke er ansat hos denne som arbejdstager?
- 3) Gør en person, der opbevarer varer, brug af et varemærke som omhandlet i varemærkedirektivets artikel 5, stk. 1, og stk. 3, litra b), når varerne, der er forsynet med et varemærke og sendt til en medlemsstat, hvor de er overgået til fri omsætning, modtages og opbevares for et selskab af en person, som har varerne i sin besiddelse, som ikke driver erhvervmæssig virksomhed med im- og eksport af varer og som heller ikke har tilladelse til at forvalte et toldoplag og et afgiftsoplag?
- 4) Kan det lægges til grund, at en person importerer varer, der er forsynet med et varemærke, som omhandlet i varemærkedirektivets artikel 5, stk. 3, litra c), når varerne ikke importeres på denne persons ordre, men denne stiller sin adresse til rådighed for en videresælger af varerne og for videresælgeren modtager varerne, der er overgået til fri omsætning i medlemsstaten, har dem i sin besiddelse i nogle uger samt udleverer dem til transport til et tredjeland uden for EU med henblik på videresalg i det pågældende land?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF af 22.10.2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (kodificeret udgave) (EUT 2008, L 299, s. 25).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 14. december 2018 —
GAEC Jeanningros mod Institut national de l'origine et de la qualité (INAO), Ministre de l'Agriculture
et de l'Alimentation og Ministre de l'Économie et des Finances**

(Sag C-785/18)

(2019/C 72/11)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: GAEC Jeanningros

Sagsøgt: Institut national de l'origine et de la qualité (INAO), Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation og Ministre de l'Économie et des Finances

Anden part: Comité interprofessionnel de gestion du Comté

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 53 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer, artikel 6 i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 664/2014 ⁽¹⁾ af 18. december 2013 om supplerende af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 med hensyn til fastlæggelsen af EU-symboler for beskyttede oprindelsesbetegnelser, beskyttede geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter og med hensyn til visse regler om oprindelse, visse procedureregler og visse yderligere overgangsbestemmelser ⁽²⁾ og artikel 10 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 668/2014 ⁽³⁾ af 13. juni 2014 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at i den særlige situation, hvor Europa-Kommissionen har godkendt en ansøgning fra en medlemsstats nationale myndigheder om en ændring af varespecifikationen for en betegnelse og om registrering af en kontrolleret oprindelsesbetegnelse, og hvor denne ansøgning samtidig er genstand for en sag indbragt for den pågældende stats nationale retsinstanser, kan disse retsinstanser beslutte, at det er ufornuddigt at træffe afgørelse i den for dem verserende sag, eller skal de — henset til de følger en annullation af den anfægtede retsakt eventuelt vil have på gyldigheden af den af Europa-Kommissionen foretagne registrering — træffe afgørelse om lovligheden af denne retsakt fra de nationale myndigheder?

⁽¹⁾ EUT L 343, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 664/2014 af 18.12.2013 om supplerende af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 med hensyn til fastlæggelsen af EU-symboler for beskyttede oprindelsesbetegnelser, beskyttede geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter og med hensyn til visse regler om oprindelse, visse procedureregler og visse yderligere overgangsbestemmelser (EUT L 179, s. 17).

⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 668/2014 af 13.6.2014 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 179, s. 36).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Högsta förvaltningsdomstolen (Sverige) den 17. december 2018 — Skatteverket mod Sögård Fastigheter AB

(Sag C-787/18)

(2019/C 72/12)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Högsta förvaltningsdomstolen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Skatteverket

Sagsøgt: Sögård Fastigheter AB

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Såfremt en sælger af en fast ejendom, på grund af regler, som en medlemsstat har indført på grundlag af momsdirektivets⁽¹⁾ artikel 188, stk. 2, ikke har foretaget regulering af fradrag for indgående afgift, idet køberen udelukkende skal anvende ejendommen til transaktioner, som giver ret til fradrag, er der da noget til hinder for, at køberen, i et tilfælde, hvor reguleringsperioden ikke er udløbet, pålægges at foretage regulering af fradraget på et senere tidspunkt, hvor køberen selv overdrager ejendommen til en person, som ikke skal anvende ejendommen til sådanne transaktioner?
- 2) Ændres besvarelsen af spørgsmål 1 derved, at den første overdragelse som nævnes i dette spørgsmål, udgør en overdragelse af formuemasse som omhandlet i momsdirektivets artikel 19?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1).

Appel iværksat den 17. december 2018 af Den Hellske Republik til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 4. oktober 2018 i sag T-272/16, Den Hellske Republik mod Europa-Kommissionen

(Sag C-797/18 P)

(2019/C 72/13)

Processprog: græsk

Parter

Appellant: Den Hellske Republik (ved G. Kanellopoulos, E. Leftheriotou og A. Vasilopoulou)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 4. oktober 2018, sag T-272/16, ophæves, for så vidt som Kommissionen blev frifundet, Den Hellske Republiks gives medhold i søgsmålet anlagt den 25. juni 2016, og Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/417 af 17. marts 2016⁽¹⁾ annulleres, for så vidt som den (a) pålagde finansielle korrektioner for i alt 166 797 866,22 EUR for ansøgningsårene 2012-2013 i sektoren for direkte afkoblet støtte og (b) pålagde en samlet finansiell korrektion på i alt 3 880 460,50 EUR for regnskabsårene 2010-2013 i sektoren for Udvikling af landdistrikter — ELFUL, akse 1 + 3 — Foranstaltning 125 og 121 investerings-foranstaltninger (2007-2013).
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat seks anbringender.

- A. Tre af anbringenderne angår den del af den appellerede dom, der vedrører det første, andet og tredje søgsmålsanbringende, og den korrektion, der er pålagt i sektoren for direkte afkoblet støtte.

Det første appelanbringende vedrører den urigtige fortolkning og anvendelse af artikel 2 i Kommissionens forordning (EF) nr. 796/2004⁽²⁾ af 21. april 2004 vedrørende definitionen af græsarealer samt en upassende begrundelse af den appellerede dom.

Det andet appelanbringende vedrører en urigtig fortolkning af retningslinjerne VI/5330/97 hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt betingelserne for at pålægge en korrektion på 25 % er opfyldt, en urigtig fortolkning og anvendelse af artikel 43, 44 og 137 i forordning nr. 73/2009⁽³⁾, en upassende og selvmodsigende begrundelse samt urigtig gengivelse af forligsorganets rapport.

Med det tredje appelanbringende gøres det endvidere gældende, at der er sket en urigtig fortolkning og anvendelse af artikel 31, stk. 2, i forordning nr. 1290/2005 ⁽⁴⁾ og af de relevante retningslinjer, af princippet om *ne bis in idem* og proportionalitetsprincippet samt en utilstrækkelig og selvmodsigende begrundelse.

- B. Hvad angår den del af den appellerede dom, der vedrører det fjerde og femte søgsmålsanbringende om den korrektion, der blev pålagt inden for rammerne af foranstaltning 125 i programmet for udvikling af landdistrikterne, fremsættes to appelanbringender. Det første af disse (det fjerde appelanbringende) vedrører en urigtig fortolkning og anvendelse af artikel 71, stk. 2 og 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 ⁽⁵⁾ samt en utilstrækkelig og upassende begrundelse af den appellerede dom, mens appellanten med det andet af disse (det femte appelanbringende) har gjort gældende, at den appellerede dom er behæftet med en urigtig fortolkning og anvendelse af artikel 31, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1290/2005, og har anfægtet begrundelsen heraf som utilstrækkelig og upassende.
- C. Endelig har appellanten vedrørende den del af den appellerede dom, hvorved det syvende søgsmålsanbringende om den korrektion, der blev pålagt for foranstaltning 121 i programmet for udvikling af landdistrikterne, blev forkastet, med det sjette appelanbringende, som består af to led, gjort gældende, at der er foretaget en urigtig fortolkning og anvendelse af artikel 73 i Kommissionens forordning nr. 817/2004, ⁽⁶⁾ at begrundelsen er utilstrækkelig, og at der er sket en urigtig gengivelse af beviserne.

⁽¹⁾ EUT 2016, L 75, s. 16.

⁽²⁾ EUT 2004, L 141, s. 18.

⁽³⁾ EUT 2009, L 30, s. 16.

⁽⁴⁾ EUT 2005, L 209, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT 2005, L 277, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT 2004, L 153, s. 31.

Appel iværksat den 18. december 2018 af Terna SpA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 18. oktober 2018 i sag T-387/16, Terna mod Kommissionen

(Sag C-812/18 P)

(2019/C 72/14)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Terna SpA (ved avvocati F. Covone, A. Police, L. Di Via, D. Carria og F. Degni)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret, Femte Afdeling, den 18. oktober 2018, i sag T-387/16, ophæves og/eller omgøres, hvorved principalt Europa-Kommissionens afgørelse nr. ENER/SRD.3/JCM/clD (2016)2952913 af 23. maj 2016, som blot bekræftede den tidligere vedtagne afgørelse Move.srd.3.dir(2015)2669621 af 6. juli 2015, samt Kommissionens afgørelse nr. SRD.3/JCM/cl/D(2016)4477388 af 14. juni 2016, hvorved fremsendtes debitnota nr. 3241608548 med påbud om betaling af 494 871,39 EUR senest den 28. juli 2016, annulleres, og dermed annulleres Kommissionens afgørelse nr. Move.srd.3.dir(2015)2669621 af 6. juli 2015, for så vidt som den udelukker godtgørelse af de af Tema afholdte omkostninger vedrørende projekt nr. 2009-E255/09-ENER/09-TEN-E-S 12.564583 og nr. 2007-E221/07/2007-TREN/07TEN-E-S 07.91403, og der pålægges en pligt til tilbagebetaling af de beløb, der er ydet i forbindelse med disse projekter i det omfang, som er angivet i tabellen vedlagt den anfægtede afgørelse.

- Subsidiært annulleres Kommissionens afgørelse nr. ENER/SRD.3/JCM/cLD (2016)2952913 af 23. maj 2016 samt Kommissionens afgørelse nr. Move.srd.3. dir(2015)2669621 af 6. juli 2015, for så vidt som godtgørelsen af de af Tema afholdte omkostningerne vedrørende projekt nr. 2009-E255/09-ENER/09-TEN-E-S 12.564583 og nr. 2007-E221/07/2007-TREN/07TEN-E-S 07.91403 ikke er nedsat i et omfang, der svarer til den af CESI S.p.A. opnåede fortjeneste.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Det første anbringende: den appellerede dom er behæftet med en fejl, for så vidt som det heri blev forkastet, at der forelå en fejl i anskuelser af forholdet mellem de opgaver og rammeaftaler, der var fastlagt mellem Terna og CESI. — urigtig anvendelse af artikel 14 og 37 i direktiv 2004/17/EF⁽¹⁾ hvad angår underentreprise af tjenesteydelser. — manglende sagsoplysning og manglende begrundelse af den omtvistede afgørelse. — urigtig anvendelse af artikel III.7, stk. 1, 4 og 6, i bilag III til beslutning D/207630 af 2008 og urigtig anvendelse af artikel 111.3.7, stk. 1, 4 og 6, i bilag III til afgørelse D17181 af 2010 som følge af den uberettigede nedsættelse af godtgørelsen til projekterne på grund af konstateringen af Ternas ukorrekte formelle anvendelse af udbudsprocedurerne. — manglende sagsoplysning og begrundelsesmangel.

Det andet anbringende: den appellerede dom er behæftet med en fejl, for så vidt som det heri ikke blev anerkendt, at der forelå omstændigheder af teknisk art, som tillader tildeling af kontrakter til en bestemt erhvervsdrivende uden forudgående offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse. — urigtig anvendelse af artikel 40, stk. 3, litra c), i direktiv 2004/17/EF.

Det tredje anbringende: den appellerede dom er behæftet med en fejl, for så vidt som det heri udelukkes, at der er sket en tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning. — urigtig anvendelse af direktiv 2004/17/EF og tilsidesættelse af den berettigede forventning, der var skabt for Terna, idet ansøgningerne om godtgørelse vedrørende kontrakter omfattet af rammeaftalen blev afslået, selv om meddelelsen om tildelingen af kontrakten var blevet offentliggjort i EU-Tidende, og som følge af, at visse beløb er for ubetydelige til at skulle undergives de europæiske procedurer.

Det fjerde anbringende: den appellerede dom er behæftet med en fejl som følge af en tilsidesættelse af rimelighedsprincippet og proportionalitetsprincippet på grund af beslutningen om at udelukke tilbagebetalingsansøgningerne fuldstændigt i stedet for at foretage en forholdsmæssig nedsættelse heraf.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF af 31.3.2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester (EUT 2004, L 134, s. 1).

RET TEN

Rettens dom af 7. december 2018 — Belgien mod Kommissionen

(Sag T-664/14) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — støtte iværksat af Belgien til fordel for finansielle kooperative selskaber i ARCO-koncernen — garantiordning til beskyttelse af kapitalindskuddene for fysiske personer, der er andelshavere i disse selskaber — afgørelse, der erklærer støtten uforenelig med det indre marked og forbyder udbetaling af garanterede beløb til andelshaverne — sagens genstand — tilbagesøgning — proportionalitet)

(2019/C 72/15)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Belgien (ved C. Pochet og J.-C. Halleux, som befuldmægtigede, bistået af advokat J. Meyers)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn og B. Stromsky, befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af artikel 2, stk. 4, i Kommissionens afgørelse 2014/686/EU af 3. juli 2014 om statsstøtte SA.33927 (12/C) (ex 11/NN) ydet af Belgien — Garantiordning til beskyttelse af individuelle andelshavere i finansielle kooperativer (EUT 2014, L 284, s. 53).

Konklusion

- 1) Artikel 2, stk. 4, i Kommissionens afgørelse 2014/686/EU af 3. juli 2014 om statsstøtte SA.33927 (12/C) (ex 11/NN) ydet af Belgien — Garantiordning til beskyttelse af individuelle andelshavere i finansielle kooperativer annulleres.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 380 af 27.10.2014.

Rettens dom af 10. december 2018 — Bank Refah Kargaran mod Rådet

(Sag T-552/15) ⁽¹⁾

(Ansvar uden for kontraktforhold — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran — erstatning for tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af opførelsen og fastholdelsen af sagsøgerens navn på den liste over personer og enheder, der er omfattet af indefrysningen af midler og økonomiske ressourcer — Rettens kompetence — tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af en bestemmelse, som tillægger borgerne rettigheder)

(2019/C 72/16)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Bank Refah Kargaran (Teheran, Iran) (ved advokat J. M. Thouvenin)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved V. Piessevaux og M. Bishop, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved R. Tricot og A. Aresu, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 268 TEUF med påstand om erstatning for det tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af vedtagelsen af restriktive foranstaltninger over for sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Rådet for den Europæiske Union frifindes.
- 2) Bank Refah Kargaran bærer sine egne omkostninger og betaler de af Rådet for Den Europæiske Union afholdte omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 398 af 30.11.2015.

Rettens dom af 12. december 2018 — Freistaat Bayern mod Kommissionen

(Sag T-683/15) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — støtte til den bayerske mejerisektor — finansiering af mælke kvalitetskontroller — afgørelse, hvorved støtten erklæres uforenelig med det indre marked — delstaten Bayerns processuelle rettigheder — artikel 108, stk. 2, TEUF — artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 659/1999)

(2019/C 72/17)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Freistaat Bayern (ved advokaterne U. Soltész og H. Weiß)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Maxian Rusche, K. Herrmann og P. Němečková, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om delvis annullation af Kommissionens afgørelse (EU) 2015/2432 af 18. september 2015 i sag SA.35484 (2013/C) (ex SA.35484 (2012/NN)) om Tysklands statsstøtte til mælke kvalitetskontroller i forbindelse med lov om mælk og fedtstoffer (EUT 2015, L 334, s. 23).

Konklusion

- 1) Artikel 1-4 i Kommissionens afgørelse (EU) 2015/2432 af 18. september 2015 i sag SA.35484 (2013/C) (ex SA.35484 (2012/NN)) om Forbundsrepublikken Tysklands statsstøtte til mælke kvalitetskontroller i forbindelse med lov om mælk og fedtstoffer annulleres, for så vidt som det deri fastslås, at Forbundsrepublikken Tysklands tildeling af statsstøtte er uforenelig med det indre marked med hensyn til de mælke kvalitetskontroller, der er gennemført i Bayern, og for så vidt som det deri bestemmes, at den pågældende støtte skal tilbagesøges.
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Freistaat Bayern.

⁽¹⁾ EUT C 48 af 8.2.2016.

Rettens dom af 12. december 2018 — Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns m. fl. mod Kommissionen

(Forenede sager T-722/15 — T-724/15) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — støtte til den bayerske mejerisektor — finansiering af mælke kvalitetskontroller — afgørelse, hvorved støtten erklæres uforenelig med det indre marked — ret til at blive inddraget i den administrative procedure — artikel 108, stk. 2, TEUF — artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 659/1999)

(2019/C 72/18)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger i sag T-722/15: Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns eV (Mertingen, Tyskland) (først ved advokaterne C. Bittner og N. Thies, derefter ved C. Bittner)

Sagsøger i sag T-723/15: Genossenschaftsverband Bayern eV (München, Tyskland) (først ved advokaterne C. Bittner og N. Thies, derefter ved C. Bittner)

Sagsøger i sag T-724/15: Verband der Bayerischen Privaten Milchwirtschaft eV (München) (først ved advokaterne C. Bittner og N. Thies, derefter ved C. Bittner)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Maxian Rusche, K. Herrmann og P. Němečková, som befuldmægtigede, bistået af advokat P. Melcher)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om delvis annullation af Kommissionens afgørelse (EU) 2015/2432 af 18. september 2015 i sag SA.35484 (2013/C) (ex SA.35484 (2012/NN)) om Tysklands statsstøtte til mælke kvalitetskontroller i forbindelse med lov om mælk og fedtstoffer (EUT 2015, L 334, p. 23).

Konklusion

- 1) Kommissionens afgørelse (EU) 2015/2432 af 18. september 2015 i sag SA.35484 (2013/C) (ex SA.35484 (2012/NN)) om Tysklands statsstøtte til mælke kvalitetskontroller i forbindelse med lov om mælk og fedtstoffer annulleres, for så vidt som det deri fastslås, at Forbundsrepublikken Tysklands tildeling af statsstøtte er uforenelig med det indre marked med hensyn til de mælke kvalitetskontroller, der er gennemført i Bayern, og for så vidt som det deri bestemmes, at den pågældende støtte skal tilbagesøges.
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns eV, Genossenschaftsverband Bayern eV og Verband der Bayerischen Privaten Milchwirtschaft eV afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 59 af 15.2.2016.

Rettens dom af 14. december 2018 — Arysta LifeScience Netherlands mod EFSA(Sag T-725/15) ⁽¹⁾

(Plantebeskyttelsesmidler — procedure for fornyet vurdering af godkendelsen af aktivstoffet diflubenzuron — artikel 21 i forordning (EF) nr. 1107/2009 — konklusionerne på evalueringen foretaget af EFSA's eksperter — delvis offentliggørelse af disse konklusioner — artikel 63 i forordning nr. 1107/2009 — anmodning om fortrolig behandling af visse passager — beskyttelse af forretningsmæssige interesser — afslag på fortrolig behandling — søgsmålsinteresse)

(2019/C 72/19)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Arysta LifeScience Netherlands BV, tidligere Chemtura Netherlands BV (Amsterdam, Nederlandene) (ved advokaterne Mes C. Mereu og K. Van Maldegem)

Sagsøgt: Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (EFSA) (ved D. Detken og S. Gabbi, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne R. Van der Hout og C. Wagner)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (først ved F. Moro og P. Ondrůšek, derefter ved Ondrůšek og G. Koleva, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF til prøvelse af EFSA's afgørelse af 10. december 2015 om offentliggørelse af visse dele af EFSA's fagfællebedømmelse vedrørende den fornyede vurdering af godkendelsen af aktivstoffet diflubenzuron med hensyn til metabolitten PCA

Konklusion

- 1) Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (EFSA) frifindes.
- 2) Arysta LifeScience Netherlands BV bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, som EFSA har afholdt i forbindelse med det foreliggende søgsmål og begæringen om foreløbige forholdsregler.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 68 af 22.2.2016.

Rettens dom af 12. december 2018 — Makhoul mod Rådet(Sag T-409/16) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Syrien — indefrysning af midler — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — begrundelsespligt — åbenbart urigtigt skøn — retten til respekt for ære og omdømme — ejendomsret — uskyldsformodning — restriktion for indrejse i og transit gennem Unionens område — proportionalitet)

(2019/C 72/20)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Ehab Makhoul (Damaskus, Syrien) (ved advokat E. Ruchat)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (først ved S. Kyriakopoulou, G. Étienne og A. Vitro, derefter ved S. Kyriakopoulou og A. Vitro, og endelig ved S. Kyriakopoulou, A. Vitro og V. Piessevaux, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Rådets afgørelse (FUSP) 2016/850 af 27. maj 2016 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT 2016, L 141, s. 125) samt de efterfølgende retsakter til gennemførelse heraf, af Rådets afgørelse (FUSP) 2017/917 af 29. maj 2017 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT 2017, L 139, s. 62) og af Rådets afgørelse (FUSP) 2018/778 af 28. maj 2018 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT 2018, L 131, s. 16), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Ehab Makhoulouf bærer sine egne omkostninger og betaler de af Rådet for Den Europæiske Union afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 371 af 10.10.2016.

Rettens dom af 12. december 2018 — Syriatel Mobile Telecom mod Rådet

(Sag T-411/16) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Syrien — indefrysning af midler — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — begrundelsespligt — åbenbart urigtigt skøn — retten til respekt for ære og omdømme — ejendomsret — uskyldsformodning — proportionalitet)

(2019/C 72/21)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Syriatel Mobile Telecom (Joint Stock Company) (Damaskus, Syrien) (ved advokat E. Ruchat)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (først ved S. Kyriakopoulou, A. Vitro og G. Étienne, derefter ved S. Kyriakopoulou, A. Vitro og V. Piessevaux og endelig ved S. Kyriakopoulou og A. Vitro, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Rådets afgørelse (FUSP) 2016/850 af 27. maj 2016 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT 2016, L 141, s. 125), af de efterfølgende retsakter til gennemførelse heraf, af Rådets afgørelse (FUSP) 2017/917 af 29. maj 2017 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT 2017, L 139, s. 62) og af Rådets afgørelse (FUSP) 2018/778 af 28. maj 2018 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT 2018, L 131, s. 16), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Syriatel Mobile Telecom (Joint Stock Company) bærer sine egne omkostninger og betaler de af Rådet afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 364 af 3.10.2016.

Rettens dom af 12. december 2018 — Othman mod Rådet

(Sag T-416/16) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Syrien — indefrysning af midler — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — begrundelsespligt — åbenbart urigtigt skøn — retten til respekt for ære og omdømme — ejendomsret — uskyldsformodning — begrænsninger af indrejse i eller transit gennem Unionens område — proportionalitet)

(2019/C 72/22)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Razan Othman (Damaskus, Syrien) (ved advokat E. Ruchat)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (først ved S. Kyriakopoulou, G. Étienne og A. Vitro, derefter ved S. Kyriakopoulou og A. Vitro, og endelig ved S. Kyriakopoulou, A. Vitro og V. Piessevaux, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Rådets afgørelse (FUSP) 2016/850 af 27. maj 2016 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT 2016, L 141, s. 125) samt de efterfølgende retsakter til gennemførelse heraf, af Rådets afgørelse (FUSP) 2017/917 af 29. maj 2017 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT 2017, L 139, s. 62) og af Rådets afgørelse (FUSP) 2018/778 af 28. maj 2018 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT 2018, L 131, s. 16), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Razan Othman bærer sine egne omkostninger og betaler de af Rådet for Den Europæiske Union afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 364 af 3.10.2016.

Rettens dom af 12. december 2018 — Colin mod Kommissionen(Sag T-614/16) ⁽¹⁾**(Personalesag — ansættelse — meddelelse om udvælgelsesprøve — almindelig udvælgelsesprøve — adgangsbetingelser — ikke opført på reservelisten — eksamensbevis — erhvervs erfaring)**

(2019/C 72/23)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Caroline Colin (Waterloo, Belgien) (først ved advokaterne N. de Montigny og J.-N. Louis, derefter ved advokat N. de Montigny)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Radu Bouyon og F. Simonetti, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand om annullation, for det første, af afgørelsen af 18. februar 2015 truffet af udvælgelseskomitéen for den almindelige udvælgelsesprøve EPSO/AST-SC/01/14, afholdt af Det Europæiske Personaleudvælgelseskantor (EPSO), om ikke at opføre sagsøgeren på reservelisten med henblik på besættelse af de ledige stillinger som tjenestemænd i EU-institutionerne, for det andet, af afgørelsen af 17. september 2015 truffet af samme udvælgelseskomité om afslag på hendes ansøgning om fornyet gennemgang og, for det tredje, af Kommissionens afgørelse om afslag af 12. maj 2016 som svar på sagsøgerens klage over udvælgelseskomitéens afgørelse.

Konklusion

- 1) Afgørelsen af 17. september 2015, hvori udvælgelseskomitéen for den almindelige udvælgelsesprøve EPSO/AST-SC/01/14, efter fornyet gennemgang, bekræftede, at sagsøgeren ikke kunne opføres på reservelisten efter den nævnte udvælgelsesprøve, annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 3) Europa-Kommissionen betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 371 du 10.10.2016 (sag oprindeligt registreret ved EU-Personaleretten under sagsnr. F-44/16 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

Rettens dom af 6. december 2018 — Deichmann mod EUIPO — Vans (Gengivelse af linjer på en sko)(Sag T-638/16) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om et EU-figurmærke, der gengiver linjer på en sko — ældre EU-varemærke bestående i to striber på siden af en sko — bevis for et ældre internationalt varemærkes eksistens, gyldighed og beskyttelsesomfang — regel 19, stk. 2, litra a), nr. ii), i forordning (EF) nr. 2868/95 [nu artikel 7, stk. 2, litra a), nr. ii), i delegeret forordning (EU) 2018/625] — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] — berettiget forventning]

(2019/C 72/24)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Deichmann SE (Essen, Tyskland) (ved advokat C. Onken)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Vans, Inc. (Cyprus, Californien, De Forenede Stater) (ved advokat M. Hirsch)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 6. juli 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 408/2015-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Deichmann og Vans.

Konklusion

1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

2) Deichmann SE betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 392 af 24.10.2016.

Rettens dom af 6. december 2018 — Vans mod EUIPO — Deichmann (V)(Sag T-817/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket V — det ældre internationale figurmærke V — bevis for det ældre varemærkes eksistens, gyldighed og beskyttelsesomfang — 19, stk. 2, litra a), nr. ii), i forordning (EF) nr. 2868/95 [nu artikel 7, stk. 2, litra a), nr. ii), i delegeret forordning (EU) 2018/625] — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001])

(2019/C 72/25)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Vans, Inc. (Cyprus, Californien, De Forenede Stater) (ved advokat M. Hirsch)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (først ved S. Hanne og derefter ved A. Söder og D. Hanf, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Deichmann SE (Essen, Tyskland) (ved advokat C. Onken)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 19. september 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2030/2015-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Deichmann og Vans.

Konklusion

1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

2) Vans, Inc. betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 22 af 23.1.2017.

Rettens dom af 6. december 2018 — Deichmann mod EUIPO — Vans (V)

(Sag T-848/16) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket V — de ældre internationale figurmærker V — dokumentation for et ældre varemærkes eksistens, gyldighed og beskyttelsesomfang — regel 19, stk. 2, litra a), nr. ii), i forordning (EF) nr. 2868/95 [nu artikel 7, stk. 2, litra a), nr. ii), i delegeret forordning (EU) 2018/625]]

(2019/C 72/26)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Deichmann SE (Essen, Tyskland) (ved advokat C. Onken)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Söder og D. Hanf, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Vans, Inc. (Cypress, Californien, De Forenede Stater) (ved advokat M. Hirsch)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 20. september 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2129/2015-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Deichmann og Vans.

Konklusion

1) Afgørelsen, der blev truffet den 20. september 2016 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2129/2015-4), annulleres.

- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Deichmann SE afholdte omkostninger.
- 3) Vans, Inc. bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 38 af 6.2.2017.

Rettens dom af 12. december 2018 — Groupe Canal + mod Kommissionen

(Sag T-873/16) ⁽¹⁾

(Konkurrence — karteller — TV-distribution — afgørelse, hvorved tilsagn gøres bindende — territorial eksklusivitet — foreløbig vurdering — påvirkning af tredjeparters kontraktmæssige rettigheder — proportionalitet)

(2019/C 72/27)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Groupe Canal + SA(Issy-les-Moulineaux, Frankrig) (ved advokaterne P. Wilhelm, P. Gassenbach og O. de Juvigny)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Dawes, C. Urraca Caviedes og L. Wildpanner, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgeren: Den Franske Republik (ved D. Colas, J. Bousin, E. de Moustier og P. Dodeller, som befuldmægtigede), Union des producteurs de cinéma (UPC) (Paris, Frankrig) (ved advokat É. Lauvaux), C More Entertainment AB (Stockholm, Sverige) (ved advokaterne L. Johansson og A. Acevedo) og European Film Agency Directors — EFADs (Bruxelles, Belgien) (ved advokat O. Sassera)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Bureau européen des unions de consommateurs (BEUC) (Bruxelles) (ved advokat A. Fratini)

Sagens genstand

Påstand støttet på artikel 263 TEUF om annullation af Kommissionens afgørelse af 26. juli 2016 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 (sag AT.40023 — Grænseoverskridende adgang til betalings-TV), hvorved de tilsagn, der blev afgivet af Paramount Pictures International Ltd og Viacom Inc. inden for rammerne af nogle licensaftaler af audiovisuelt indhold, som de havde indgået med Sky UK Ltd og Sky plc, blev gjort bindende.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Groupe Canal + SA, bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger med undtagelse af de omkostninger, der vedrører interventionen foretaget af Den Franske Republik, European Film Agency Directors — EFADs, Union des producteurs de cinéma (UPC) og C More Entertainment AB, og omkostningerne afholdt af Bureau européen des unions de consommateurs (BEUC).
- 3) Den Franske Republik, EFADs, UPC og C More Entertainment bærer hver deres egne omkostninger og betaler de omkostninger, som Kommissionen har afholdt som følge af deres intervention.

⁽¹⁾ EUT C 38 af 6.2.2017.

Rettens dom af 6. december 2018 — Portugal mod Kommissionen(Sag T-22/17) ⁽¹⁾

[ELFUL — udgifter udelukket fra EU-finansiering — udgifter afholdt af Portugal — artikel 31, stk. 4, litra c), i forordning (EF) nr. 1290/2005 — manglende bevis for en begrundet og rimelig tvivl — hovedkontroller — støttekontroller]

(2019/C 72/28)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Den Portugisiske Republik (ved P. Estêvão, L. Inez Fernandes, M. Figueiredo og J. Saraiva de Almeida, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B. Rechen, A. Sauka og D. Triantafyllou, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand støttet på artikel 263 TEUF om annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/2018 af 15. november 2016 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT 2016, L 312, s. 26), for så vidt som de af Den Portugisiske Republiks kompetente betalingsorgan udbetalte beløb på i alt 1 990 810,30 EUR, der skal afholdes af ELFUL, udelukkes fra EU-finansiering.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Den Portugisiske Republik betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 104 af 3.4.2017.

Rettens dom af 11. december 2018 — BTB Holding Investments og Duferco Participations Holding mod Kommissionen(Sag T-100/17) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — stålsektoren — støtte ydet af Belgien til fordel for flere virksomheder inden for stålsektoren — afgørelse, hvorved støtten erklæres uforenelig med det indre marked og pålægges tilbagesøgt — begrundelsespligt — begrebet statsstøtte — fordel — kriteriet om den private investor)

(2019/C 72/29)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: BTB Holding Investments SA (Luxembourg, Luxembourg) og Duferco Participations Holding SA (Luxembourg) (ved advokaterne J.-F. Bellis, R. Luff, M. Favart og Q. Declève)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved V. Bottka, G. Luengo og É. Gippini Fournier, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgerne: Foreign Strategic Investments Holding (FSIH) (Liège, Belgien) (ved advokaterne A. Verheyden og P. Laconte)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om delvis annullation af Kommissionens afgørelse (EU) 2016/2041 af 20. januar 2016 om statsstøtte SA.33926 2013/C (ex 2013/NN, 2011/CP) iværksat af Belgien til fordel for Duferco (EUT 2016, L 314, s. 22).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) BTB Holding Investments SA og Duferco Participations Holding SA betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 129 af 24.4.2017.

**Rettens dom af 12. december 2018 — Der Grüne Punkt mod EUIPO — Halston Properties
(gengivelse af en cirkel med to pile)**

(Sag T-253/17) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — fortabelsessag — EU-kollektivfigurmærke, der gengiver en cirkel med to pile — reel brug af varemærket — delvis fortabelse — erklæring om delvis fortabelse — artikel 15, stk. 1, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 18, stk. 1, i forordning (EU) 2017/1001) — artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 58, stk. 1, litra a), i forordning 2017/1001] — regel 22, stk. 4, i forordning (EF) nr. 2868/95 (nu artikel 10, stk. 4, i delegeret forordning (EU) 2018/625) — anbringelse af varemærket på emballager — opfattelsen i den relevante kundekreds]

(2019/C 72/30)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH (Köln, Tyskland) (ved advokaterne P. Goldenbaum, I. Rohr og N. Ebbecke)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Hanf, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Halston Properties, s. r. o. (Bratislava, Slovakiet)

Sagens genstand

Annullation af afgørelse truffet den 20. februar 2017 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1357/2015-5) vedrørende en fortabelsessag mellem Halston Properties og Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 195 af 19.6.2017.

Rettens dom af 7. december 2018 — GE.CO.P. mod Kommissionen(Sag T-280/17) ⁽¹⁾

(Offentlige kontrakter — finansforordning — toårig udelukkelse fra procedurer for indgåelse af kontrakter og fra tildeling af støtte finansieret af Unionens almindelige budget — finansforordningens artikel 108 — ret til forsvar — bevis for modtagelsen af forkyndelsen)

(2019/C 72/31)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: GE.CO.P. Generale Costruzioni e Progettazioni SpA (Rom, Italien) (ved advokat G. Naticchioni)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Dintilhac og F. Moro, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om dels annullation af Kommissionens afgørelse af 7. marts 2017 om udelukkelse af sagsøgeren fra deltagelse i procedurer for indgåelse af kontrakter og fra tildeling af støtte finansieret af Den Europæiske Unions almindelige budget samt fra deltagelse i procedurer for tildeling af midler inden for rammerne af Rådets forordning (EU) 2015/323 af 2. marts 2015 om finansforordningen for 11. Europæiske Udviklingsfond (EUT 2015, L 58, s. 17) og om påbud om offentliggørelse af denne udelukkelse på Kommissionens hjemmeside, dels om annullation af alle de retsakter, der ligger forud for eller efter denne afgørelse, herunder de retsakter, som sagsøgeren ikke er bekendt med

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionens afgørelse af 7. marts 2017 om udelukkelse af GE.CO. P. Generale Costruzioni e Progettazioni SpA fra deltagelse i procedurer for indgåelse af kontrakter og fra tildeling af støtte finansieret af Unions almindelige budget samt fra deltagelse i procedurer for tildeling af midler inden for rammerne af Rådets forordning (EU) 2015/323 af 2. marts 2015 om finansforordningen for 11. Europæiske Udviklingsfond og om påbud om offentliggørelse af denne udelukkelse på Kommissionens hjemmeside annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes Kommissionen.
- 3) Kommissionen betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 213 af 3.7.2017.

Rettens dom af 12. december 2018 — SH mod Kommissionen(Sag T-283/17) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — løn — familietillæg — artikel 2, stk. 2, tredje punktum, i bilag VII til tjenestemandsvedtægten — begrebet »barn, over for hvem der består forsørgerpligt« — dom om værgemål baseret på lovgivningen i en tredjestat om beskyttelse af mindreårige — afvisning af at tildele børn under værgemål status af børn, over for hvem der består forsørgerpligt — ligebehandling — ret til uddannelse — barnets tarv)

(2019/C 72/32)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: SH (ved advokat N. de Montigny)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved M. Mensi, T. S. Bohr og A.-C. Simon, derefter ved Bohr og G. Berscheid, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Europa-Parlamentet (ved J. Steele og M. Windisch, som befuldmægtigede) og Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bauer og R. Meyer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 13. juli 2016, hvorved ansættelsesmyndigheden afslog at forlænge udbetalingen af børnetilskud til sagsøgeren samt, om fornødent, af denne institutions afgørelse af 3. februar 2017 om afslag på sagsøgerens klage af 5. oktober 2016.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) SH betaler sagsomkostningerne.
- 3) Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 231 af 17.7.2017.

Rettens dom af 12. december 2018 — Mubarak mod Rådet

(Sag T-358/17) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Egypten — indefrysning af midler — formål — kriterier for opførelse af omfattede personer — opretholdelse af udpegelsen af sagsøgeren på listen over omfattede personer — faktisk grundlag — ulovlighedsindsigelse — retsgrundlag — proportionalitet — ret til en retfærdig rettergang — uskyldsformodning — princippet om god forvaltning — retlig fejl — åbenbart urigtigt skøn — ejendomsret — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse)

(2019/C 72/33)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Mohamed Hosni Elsayed Mubarak (Kairo, Egypten) (ved B. Kennelly, QC, barrister J. Pobjoy samt solicitors G. Martin, M. Rushton og C. Enderby Smith)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (først ved J. Kneale og M. Veiga, derefter ved J. Kneale og A. Sikora-Kalèda, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af for det første Rådets afgørelse (FUSP) 2017/496 af 21. marts 2017 om ændring af afgørelse 2011/172/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Egypten (EUT 2017, L 76, s. 22), for det andet Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2017/491 af 21. marts 2017 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 270/2011 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Egypten (EUT 2017, L 76, s. 10), for det tredje Rådets afgørelse (FUSP) 2018/466 af 21. marts 2018 om ændring af afgørelse 2011/172/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Egypten (EUT 2018, L 78I, s. 3) og for det fjerde Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/465 af 21. marts 2018 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 270/2011 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Egypten (EUT 2018, L 78I, s. 1), for så vidt som disse retsakter finder anvendelse på sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Mohamed Hosni Elsayed Mubarak bærer sine egne omkostninger og betaler de af Rådet afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 239 af 24.7.2017.

Rettens dom af 7. december 2018 — La Zaragozana mod EUIPO — Heineken Italia (CERVISIA)

(Sag T-378/17) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket CERVISIA — det ældre nationale ordmærke CERVISIA AMBAR — relativ registreringshindring — lighed mellem tegnene — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2019/C 72/34)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: La Zaragozana SA (Zaragoza, Spanien) (ved advokaterne L. Broschat García og A.M. Santos Peribañez)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved J. Ivanauskas og H. O'Neill, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Heineken Italia SpA (Pollein, Italien) (ved advokaterne P. Pozzi og G. Ghisletti)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 13. marts 2017 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1241/2016-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Zaragozana og Heineken Italia.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 13. marts 2017 af Femte Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1241/2016-5) annulleres.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 256 af 7.8.2017.

Rettens dom af 11. december 2018 — Arca Capital Bohemia mod Kommissionen(Sag T-440/17) ⁽¹⁾

(Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter vedrørende en procedure for kontrol af statsstøtte — afslag på aktindsigt — undtagelse vedrørende beskyttelsen af tredjemandes forretningsmæssige interesser — undtagelse vedrørende beskyttelsen af formålet med inspektioner, undersøgelser og revision — generel formodning for fortrolighed — forpligtelse til at foretage en konkret og individuel undersøgelse — mere tungtvejende offentlig interesse)

(2019/C 72/35)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Arca Capital Bohemia a.s. (Prag, Den Tjekkiske Republik) (ved advokat M. Nedelka)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Bouchagiar og A. Buchet, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF om annullation af dels den afgørelse, der er indeholdt i Kommissionens svar af 15. marts 2017 på den oprindelige begæring om aktindsigt i dokumenter hidrørende fra en procedure for kontrol af statsstøtte, dels Kommissionens afgørelse C(2017) 3130 final af 4. maj 2017 om afslag på aktindsigt

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Arca Capital Bohemia a.s. betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 347 af 16.10.2017.

Rettens dom af 11. december 2018 — Arca Capital Bohemia mod Kommissionen(Sag T-441/17) ⁽¹⁾

(Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter vedrørende en sag om kontrol af statsstøtte — delvist afslag på aktindsigt — undtagelse vedrørende beskyttelsen af tredjemandes forretningsmæssige interesser — undtagelse vedrørende beskyttelsen af formålet med inspektioner, undersøgelser og revision — generel formodning for fortrolighed — forpligtelse til at foretage en konkret og individuel undersøgelse — tungtvejende offentlig interesse)

(2019/C 72/36)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Arca Capital Bohemia a.s. (Prag, Den Tjekkeske Republik) (ved advokat M. Nedelka)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Bouchagiar og A. Buchet, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation dels af den afgørelse, som er indeholdt i Kommissionens svar af 13. marts 2017 på den oprindelige begæring om aktindsigt i dokumenter vedrørende en sag om kontrol af statsstøtte, dels af Kommissionens afgørelse C(2017) 3129 final af 4. maj 2017 om afslag på en sådan aktindsigt.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen.
- 2) Arca Capital Bohemia a.s. betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 347 af 16.10.2017.

Rettens dom af 6. december 2018 — Fifth Avenue Entertainment mod EUIPO — Commodore Entertainment (THE COMMODORES)

(Sag T-459/17) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket THE COMMODORES — ældre ikke-registreret tegn Commodores — artikel 8, stk. 4, i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 4, i forordning (EU) 2017/1001] — relativ registreringshindring — henvisning til national ret vedrørende det ældre varemærke — regler om utilbørlig udnyttelse (action for passing off))

(2019/C 72/37)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Fifth Avenue Entertainment LLC (Orlando, Florida, De Forenede Stater) (ved barrister B. Brandreth og advokat D. Cañadas Arcas)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved H. O'Neill og S. Bonne, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Commodore Entertainment Corp. (Saint Paul, Minnesota, De Forenede Stater) (ved J. Mellor, QC, og solicitor J. Whelan)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 22. maj 2017 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 851/2016-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Commodore Entertainment og Fifth Avenue Entertainment.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 22. maj 2017 af Femte Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 851/2016-5) annulleres.
- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Fifth Avenue Entertainment LLC afholdte omkostninger.
- 3) Commodore Entertainment Corp. bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 309 af 18.9.2017.

Rettens dom af 7. december 2018 — Edison mod EUIPO (EDISON)(Sag T-471/17) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — EU-figurmærket EDISON — delvist afkald — artikel 50 i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 57 i forordning (EU) 2017/1001] — fortolkning af termerne i klasseoverskrifterne i Niceklassifikationen og af dens alfabetiske varefortegnelse)

(2019/C 72/38)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Edison SpA (Milano, Italien) (ved advokaterne F. Boscariol de Roberto, D. Martucci og I. Gatto)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved J. Crespo Carrillo og L. Rampini, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 28. april 2017 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1 355/2016-5) vedrørende EU-figurmærket EDISON.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Edison SpA betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 309 af 18.9.2017.

Rettens dom af 6. december 2018 — China Construction Bank mod EUIPO — Groupement des cartes bancaires (CCB)(Sag T-665/17) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket CCB — ældre EU-figurmærke CB — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — det ældre varemærkes renommé og høje grad af særpræg — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] — artikel 75, andet punktum, og artikel 76, stk. 1, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 94, stk. 1, andet punktum, og artikel 95, stk. 1, i forordning 2017/1001)]

(2019/C 72/39)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: China Construction Bank Corp. (Beijing, Kina) (ved solicitors A. Carboni og J. Gibbs)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Ivanauskas, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Groupement des cartes bancaires (Paris, Frankrig) (ved advokat C. Herissay Ducamp)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den angående en påstand om annullation af afgørelse truffet den 14. juni 2017 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 2265/2016-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Groupement des cartes bancaires og China Construction Bank.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) China Construction Bank Corp. betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 402 af 27.11.2017.

Sag anlagt den 6. december 2018 — Phrenos m.fl. mod Kommissionen**(Sag T-715/18)**

(2019/C 72/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Phrenos SPRL (Mont-sur-Marchienne, Belgien), Akkanto (Watermael-Boitsfort, Belgien) og Operational Management Solutions (Chaumont-Gistoux, Belgien) (ved advokaterne R. Jafferali og R. van Melsen)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse, som meddelt sagsøgerne ved skrivelse af 27. november 2018, om at tildele en tredjepart tjenesteydelseskontrakten vedrørende planlægning, forberedelse, fremme og gennemførelse af begivenheden »Europæiske udviklingsdage« for Kommissionens Generaldirektorat for Internationalt Samarbejde og Udvikling (EuropeAid/139729/DH/SER/BE) (2018/S 144- 328417), for årene 2019 til og med 2022, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne i hovedsagen og i sagen om foreløbige forholdsregler.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende om, at sagsøgte ikke gav nogen begrundelse for sin tildelingsafgørelse.
2. Andet anbringende om, at sagsøgte ikke foretog en korrekt vurdering af de (åbenbart) unormalt lave priser i det valgte tilbud.
3. Tredje anbringende om en tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet med hensyn til vurderingen af de afgivne tilbud.

4. Fjerde anbringende om, at det af sagsøgte anvendte tildelingskriterium ved vurderingen af tilbuddene var ulovligt.

Sag anlagt den 7. december 2018 — Barata mod Parlamentet

(Sag T-723/18)

(2019/C 72/41)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: João Miguel Barata (Evere, Belgien) (ved advokaterne G. Pandey, D. Rovetta og V. Villante)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- For det første annullation af afgørelsen af 23. juli 2018 fra Europa-Parlamentets generalsekretariat om afslag på sagsøgerens klager i henhold til artikel 90, stk. 2, i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union, indgivet den 2. februar 2018 og den 13. april 2018.
- For det andet annullation af afgørelsen af 22. marts 2018 fra direktøren for Human Resources Development om afslag på at fornyet gennemgang af sagsøgerens ansøgning om at deltage i træningsprogrammet til certificeringsproceduren 2017 og om rent faktisk at udelukke ham fra certificeringsproceduren 2017.
- For det tredje annullation af afgørelserne af 8. december 2017 og af 21. december 2017 fra direktøren for Human Resources Development om afvisning af sagsøgerens ansøgning, alene på grund af et manglende indeks i hans ansøgning om deltagelse i træningsprogrammet i forbindelse med certificeringsproceduren 2017.
- For det fjerde annullation af Parlamentets afgørelse af 1. marts 2018, hvori sagsøgeren fik meddelelse om generelle resultater og om, at han ikke var opført på listen over udvalgte tjenestemænd til certificeringsproceduren 2017, som følge af afvisningen af hans ansøgning.
- For det femte annullation af den interne meddelelse om udvælgelsesprøve, som cirkulerede blandt de ansatte.
- Endelig annullation af det deraf følgende udkast til en liste over de tjenestemænd, der var udvalgt til at deltage i det førnævnte træningsprogram.
- Om fornødent fastslås det indledningsvis, at vedtægtens artikel 90 er ugyldig og ikke finder anvendelse i denne sag, jf. artikel 277 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført fire anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af begrundelsespligten, tilsidesættelse af vedtægtens artikel 25 og tilsidesættelse af artikel 296 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

2. Andet anbringende om tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet og af princippet om god forvaltning, tilsidesættelse af sagsøgerens ret til forsvar og til at blive hørt og følgelig tilsidesættelse af artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af princippet om god forvaltning i artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og om anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn.
4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af artikel 1, artikel 2, artikel 3 og artikel 4 i forordning nr. 1⁽¹⁾ og endvidere tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet og af princippet om forbud mod forskelsbehandling.

⁽¹⁾ Forordning nr. 1 af 14.4.1958 om den ordning, der skal gælde for Det europæiske økonomiske Fællesskab på det sproglige område (den danske specialudgave: serie I bind 1952-1958 s. 59).

Sag anlagt den 13. december 2018 — Sumitomo Chemical og Tenka Best mod Kommissionen

(Sag T-734/18)

(2019/C 72/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Sumitomo Chemical (UK) plc (London, Det Forenede Kongerige) og Tenka Best, SL (Aiguafreda, Spanien) (ved advokat K. Van Maldegem og solicitor V. McElwee)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1251 af 18. september 2018 om ikke at godkende empenethrin som et eksisterende aktivstof til anvendelse i biocidholdige produkter af produkttype 18 annulleres⁽¹⁾.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført fire anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at Kommissionen ikke har overholdt de proceduremæssige skridt, som den skulle følge før vedtagelsen af den anfægtede retsakt. Hvis disse skridt var blevet fulgt, kunne retsaken måske have fået et andet indhold.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at Kommissionen har foretaget et åbenbart urigtigt skøn på følgende områder: ved ikke at tage hensyn til procedurefejlene i forbindelse med undersøgelsen af empenethrin, ved at lade en hypotetisk risiko føre til afvisning af at godkende empenethrin og ved ikke at tage hensyn til dyrevelfærdsmæssige krav i henhold til biocidforordningen⁽²⁾.
3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at Kommissionen ikke har sikret den første sagsøgers ret til forsvar.
 - Det gøres gældende, at den første sagsøgers bemærkninger og data ikke er blevet undersøgt, og at dets ret til forsvar nødvendigvis er blevet tilsidesat.

4. Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at Kommissionen har tilsidesat princippet om god forvaltningsskik.

- Det gøres gældende, at den første sagsøger ikke har fået tid til at udvikle nye data og med urette fik afslag på udeladelse af data.

⁽¹⁾ EUT 2018, L 235, s. 24.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 af 22.5.2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter (EUT 2012, L 167, s. 1).

Sag anlagt den 17. december 2018 — Darment mod Kommissionen

(Sag T-739/18)

(2019/C 72/43)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Darment Oy (Helsinki, Finland) (ved advokat C. Ginter)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse om at nedsætte den markedsføringskvote for hydrofluorcarboner, som sagsøgeren tildeles for 2019, hvilken afgørelse sagsøgeren modtog meddelelse om ved skrivelse af 16. oktober 2018 Ares(2018)5305174 og ved e-mail af 12. december 2018, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsatført to anbringender.

1. Første anbringende om sagsøgtes tilsidesættelse af forordning (EU) 517/2014⁽¹⁾, idet Kommissionen anvendte artikel 25, stk. 2, alene på grundlag af data i det register, der er oprettet i henhold til artikel 17, selv om der er gjort indsigelse med henblik på at få korrigeret de fejlbehæftede data i registret.
2. Andet anbringende om sagsøgtes åbenbart fejlagtige skøn, idet denne nægtede at tage sagsøgerens forklaringer vedrørende placering af kvoter for import i bulk på markedet i betragtning.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 517/2014 af 16.4.2014 om fluorholdige drivhusgasser og om ophævelse af forordning (EF) nr. 842/2006 (EUT 2014, L 150, s. 195).

Sag anlagt den 18. december 2018 — Taminco and Arysta LifeScience Great Britain mod Kommissionen**(Sag T-740/18)**

(2019/C 72/44)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøgere: Taminco BVBA (Gent, Belgien) og Arysta LifeScience Great Britain Ltd (Edinburgh, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne C. Mereu og M. Grunchard)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/1500 af 9. oktober 2018 om ikke at forny godkendelsen af aktivstoffet thiram og om forbud mod anvendelse og salg af frø, som er behandlet med plantebeskyttelsesmidler, der indeholder thiram ⁽¹⁾, annulleres, og vurderingen af det omhandlede aktivstof henvises til Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (EFSA) og Kommissionen, som fornødent.
- Udløbsdatoen for godkendelsen af det omhandlede aktivstof udskydes for at gøre det muligt at foretage en fornyet vurdering.
- Subsidiært annulleres den anfægtede forordning delvist, for så vidt som den forbyder fornyelse af det omhandlede aktivstof med hensyn til behandling af frø.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat seks anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at den anfægtede forordning er behæftet med proceduremæssige fejl, idet Kommissionen ikke har taget hensyn til, at sagsøgerne anmodede om at trække ansøgningen om fornyelse af thiram tilbage hvad angår anvendelse som bladsprøjtemiddel og kun opretholde anvendelsen til behandling af frø.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at den anfægtede forordning er vedtaget efter anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn.
3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at den anfægtede forordning er vedtaget i strid med artikel 4, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1107/2009 ⁽²⁾.
4. Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at Kommissionen har handlet ultra vires ved at fremsætte et forslag vedrørende klassificeringen af det omhandlede aktivstof.
5. Med det femte anbringende gøres det gældende, at den anfægtede forordning er vedtaget efter en procedure, hvorunder sagsøgerens ret til forsvar ikke er blevet iagttaget.

6. Med det sjette anbringende gøres det gældende, at den anfægtede forordning er vedtaget i strid med forsigtighedsprincippet og de grundlæggende EU-retlige principper om proportionalitet og ligebehandling.

⁽¹⁾ EUT 2018, L 254, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21.10.2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF (EUT 2009, L 309, s. 1).

Sag anlagt den 21. december 2018 — Bronckers mod Kommissionen

(Sag T-746/18)

(2019/C 72/45)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Marco Bronckers (Bruxelles, Belgien) (ved advokat P. Kreijger)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens (stiltiende) afgørelse af 17. oktober 2018 om afslag i henhold til forordning (EF) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ på sagsøgerens genfremsatte begæring om aktindsigt i dokumenter vedrørende aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og De Forenede Mexicanske Stater om gensidig anerkendelse og beskyttelse af betegnelser inden for spiritussektoren ⁽²⁾ annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført et enkelt anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat artikel 8, stk. 3, i forordning nr. 1049/2001 ved ikke at have truffet afgørelse inden for den fastsatte frist.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43).

⁽²⁾ EFT 1997, L 152, s. 15.

Sag anlagt den 20. december 2018 — Refan Bulgaria mod EUIPO (Formen på en blomst)

(Sag T-747/18)

(2019/C 72/46)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Refan Bulgaria OOD (Trud, Bulgarien) (ved advokat A. Ivanova)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om et tredimensionalt EU-varemærke (formen på en blomst) — registreringsansøgning nr. 16 544 025

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 6. september 2018 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 2518/2017-1)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 21. december 2018 — Glimarpol mod EUIPO — Metar (trykluft-elværktøj)

(Sag T-748/18)

(2019/C 72/47)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Glimarpol sp. z.o.o. (Bytom, Polen) (ved advokat M. Kondrat)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Metar sp. z.o.o. (Gliwice, Polen)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede design: Glimarpol sp. z.o.o.

Det omtvistede design: EF-design nr. 2 125 435-0001

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 4. oktober 2018 af Tredje Appellkammer ved EUIPO (sag R 1615/2017-3)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres og sagen hjemvises til EUIPO til fornyet behandling.

— Den anfægtede afgørelse omgøres, idet det fastslås, at der ikke foreligger grundlag for at erklære EF-design nr. 002125435-001 ugyldigt.

— Sagsøgeren tilkendes sagsomkostninger.

Anbringender

— Tilsidesættelse af artikel 6 i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002

— Tilsidesættelse af artikel 7 i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002.

Sag anlagt den 24. december 2018 — Tecnodidattica mod EUIPO (Lampefod)**(Sag T-752/18)**

(2019/C 72/48)

*Processprog: italiensk***Parter**

Sagsøger: Tecnodidattica SpA (San Colombano Certenoli, Italien) (ved advokaterne S. Corona og F. Corona)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om det tredimensionalt EU-varemærke (formen på en lampefod) — registreringsansøgning nr. 14 997 308

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 9. oktober 2018 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 76/2017-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii), i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 31. december 2018 — Koinopraxia Touristiki Loutrakiou mod Kommissionen**(Sag T-757/18)**

(2019/C 72/49)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøger: Koinopraxia Touristiki Loutrakiou AE OTA — Loutraki AE — Klub Otel Loutraki Kazino Touristikos kai Xenodocheiakos Epicheiriseis AE (Loutraki, Grækenland) (ved advokat S. Pappas)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens anfægtede afgørelse af 9. august 2018 om foranstaltninger til visse græske kasinoer SA.28973 — C 16/2010 (ex NN 22/2010, ex CP 318/2009) annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender til støtte for, at den anfægtede afgørelse tilsidesatte selskabets processuelle rettigheder og derfor skal annulleres.

1. Første anbringende om, at den del af den anfægtede afgørelse, hvor Kommissionen undersøgte, hvorvidt den angivelige statsstøtteforanstaltning gav en »tillokkelsesfordel«, skal karakteriseres som en beslutning om ikke at gøre indsigelser, som blev vedtaget efter den foreløbige undersøgelsesprocedure. Sagsøgeren har derfor gjort gældende, at Kommissionen burde have indledt den formelle undersøgelsesprocedure, idet der var alvorlig tvivl om, hvorvidt der forelå en tillokkelsesfordel, som var finansieret gennem statsmidler.
2. Andet anbringende om, at Kommissionen under alle omstændigheder var forpligtet til at genoptage den formelle undersøgelsesprocedure i kraft af dommen i sag T-425/11. Sagsøgeren har således gjort gældende, at Kommissionen i princippet var forpligtet til at opfordre de berørte parter til at fremsætte deres bemærkninger, inden den anfægtede afgørelse blev vedtaget.

Sag anlagt den 21. december 2018 — La Caixa mod EUIPO — Imagic Vision (imagin bank)**(Sag T-761/18)**

(2019/C 72/50)

*Stævningen er affattet på spansk***Parter**

Sagsøger: Fundación bancaria caixa d'estalvis i pensions de Barcelona La Caixa (Palma de Mallorca, Spanien) (ved advokaterne I. Valdelomar Serrano, P. Román Maestre, D. Liern Cendrero, D. Gabarre Armengol og J. Rodríguez Fuensalida)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Imagic Vision, SL (Madrid, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Fundación bancaria caixa d'estalvis i pensions de Barcelona La Caixa

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket imagin bank — registreringsansøgning nr. 14 861 108

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 22. oktober 2018 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1954/2017-4)

Påstande

- Det foreliggende søgsmål til prøvelse af den anfægtede afgørelse antages til realitetsbehandling.
- Det fastslås, at artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 er urigtigt anvendt i den anfægtede afgørelse.

- Der træffes afgørelse om, at der tildeles beskyttelse for samtlige varer og tjenesteydelser, som er ansøgt beskyttet i ansøgning nr. 14 861 108 om registrering af EU-figurmærket imagin bank i klasse 9, 36 og 38.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne i forbindelse med sagens behandling, herunder sagsøgerens omkostninger til repræsentation.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 3. januar 2019 — Thai World Import & Export mod EUIPO — Elvir (Yaco)

(Sag T-3/19)

(2019/C 72/51)

Stævningen er affattet på fransk

Parter

Sagsøger: Thai World Import & Export Co. Ltd (Bangkok, Thailand) (ved advokat S. Bénoliel-Claux)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Elvir (Conde sur Vire, Frankrig)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Thai World Import & Export Co. Ltd

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket »Yaco« — registreringsansøgning nr. 14 980 148

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 2. oktober 2018 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 319/2018-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

Sag anlagt den 2. januar 2019 — Hankintatukku Arno Latvus mod EUIPO — Triaz Group (VIVANIA)**(Sag T-4/19)**

(2019/C 72/52)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Hankintatukku Arno Latvus Oy (Helsinki, Finland) (ved advokaterne A. Fottner og M. Müller)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Triaz Group GmbH (Freiburg, Tyskland)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Indehaver af det omtvistede varemærke:* Hankintatukku Arno Latvus Oy*Det omtvistede varemærke:* EU-ordmærket VIVANIA — EU-varemærkeregistring nr. 11 637 121*Sagen for EUIPO:* Ugyldighedssag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 25. oktober 2018 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 767/2018-2)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Begæringen om ugyldighedserklæring af EU-varemærkeregistring nr. 11 637 121 »VIVANIA« afslås.
- EUIPO og Triaz Group GmbH tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 4. januar 2019 — Scandlines Danmark og Scandlines Deutschland mod Kommissionen**(Sag T-7/19)**

(2019/C 72/53)

*Processprog: engelsk***Parter***Sagsøgere:* Scandlines Danmark ApS (København, Danmark) og Scandlines Deutschland GmbH (Hamburg, Tyskland) (ved advokat L. Sandberg-Mørch)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Den anfægtede afgørelse C(2018) 6268 final af 28. september 2018 om statsstøtte SA.51981 (2018/FC) annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat syv anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen har begået en retlig fejl ved at fastslå, at de statsgarantier, der er blevet ydet A/S Femern Landanlæg, er blevet godkendt ved anlægsafgørelsen, og at de ikke udgør statsstøtte.
2. Andet anbringende om, at Kommissionen har begået en retlig fejl ved at fastslå, at støtten i form af en kapitalindsprøjtning på 10 mio. DKK (ud over de 500 mio. DKK, der blev godkendt ved planlægningsafgørelsen), er forenelig med det indre marked.
3. Tredje anbringende om, at Kommissionen har begået en retlig fejl ved at fastslå, at statslånene til Femern A/S og A/S Femern Landanlæg er blevet godkendt i anlægsafgørelsen, og at de lån, der er blevet ydet A/S Femern Landanlæg, ikke udgør støtte, mens de lån, der er blevet ydet Femern A/S, er forenelige med det indre marked.
4. Fjerde anbringende om, at Kommissionen har begået en retlig fejl ved at fastslå, at de statslån, der er blevet ydet ud over budgettet på 1 445 mio. DKK, er blevet godkendt i planlægningsafgørelsen, og at de udgør statsstøtte, der er forenelig med det indre marked.
5. Femte anbringende om, at Kommissionen har begået en retlig fejl ved at fastslå, at skattefordelene ikke udgør statsstøtte.
6. Sjette anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat sin forpligtelse til at indlede den formelle undersøgelsesprocedure efter artikel 108, stk. 2, TEUF.
7. Syvende anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat sin begrundelsespligt, som fastsat i artikel 296 TEUF.

Sag anlagt den 8. januar 2019 — Repsol mod EUIPO (INVENTEMOS EL FUTURO)

(Sag T-8/19)

(2019/C 72/54)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Repsol, SA (Madrid, Spanien) (ved advokaterne J.-B. Devaureix og J.C. Erdozain López)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket INVENTEMOS EL FUTURO — registreringsansøgning nr. 17 258 807

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 23. oktober 2018 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 1173/2018-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europaparlamentet og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 8. januar 2019 — ClientEarth mod EIB**(Sag T-9/19)**

(2019/C 72/55)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* ClientEarth (London, Det Forenede Kongerige) (ved J. Flynn, QC, og barrister H. Leith)*Sagsøgt:* Den Europæiske Investeringsbank**Sagsøgerens påstande**

- EIB's afslag på at foretage en intern prøvelse på grundlag af Århusforordningens artikel 10 ⁽¹⁾ annulleres.
- EIB tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende om retlige fejl ved anvendelsen af Århusforordningen med hensyn til ClientEarths status som NGO, begrebet »forvaltningsakt«, definitionen af individuelle foranstaltninger, de retlige virkninger af EIB's bestyrelses afgørelse samt grænserne for »miljølovgivning«.
2. Andet anbringende om sagsøgtens undladelse af at give en fyldestgørende begrundelse som krævet i henhold til artikel 296 TEUF.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6.9.2006 om anvendelse af Århus-konventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på fællesskabets institutioner og organer.

Sag anlagt den 2. januar 2019 — Mutualidad de la Abogacía m.fl. mod ECB og SRB**(Sag T-11/19)**

(2019/C 72/56)

Processprog: spansk

Parter*Sagsøgere:* La Mutualidad General de la Abogacía (Madrid) og 75 øvrige sagsøgere (ved advokaterne R. Pelayo Jiménez, A. Muñoz Aranguren og P. Hermida Paredes)

Sagsøgte: Den Europæiske Centralbank og Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgernes påstande

- Det fastslås, at ECB og SRB ifalder ansvar uden for kontraktforhold som følge af de i stævningen nærmere angivne tilsidesættelser og dømmes til at betale sagsøgerne erstatning for den forvoldte skade, som kan opgøres til den indre værdi af sagsøgernes aktier, der ifølge SRB's egen »Værdiansættelse 1« beløb sig til 2,0020217 EUR pr. aktie, subsidiært at de sagsøgte institutioner dømmes til betale en erstatning på 0,8442 EUR pr. aktie.
- Det idømte beløb forhøjes med udligningsrenter, som beregnes fra den 6. juni 2017 til dommens afsigelse i overensstemmelse med den af Eurostat konstaterede årlige inflationssats for Spanien, samt morarenter (til den af ECB fastsatte rentesats for primære refinansieringsoperationer, forhøjet med 2 %) beregnet fra datoen for den dom, hvorved erstatningsforpligtelsen anerkendes, til endelig betaling sker.
- De sagsøgte institutioner tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført to anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at ECB handlet, eller undladt at handle, på en måde, der må anses for ulovlig eller forsømmelig. I denne forbindelse anføres:
 - Tilsidesættelse af princippet om den berettigede forventning, idet ECB i sin egenskab af institution, der er ansvarlig for tilsyns kontrol- og vurderingsprocessen (Supervisory Review and Evaluation Process, SREP), har skabt berettigede forventninger hos aktionærerne i Banco Popular Español SA.
 - ECB's tilsidesættelse af forpligtelsen til at udvise omhu og til god forvaltningsskik, idet denne ikke vedtog passende foranstaltninger til tidlig indgriben og/eller redning af Banco Popular Español, hvilket var i strid med retningslinjerne om betingelserne for at udløse brugen af foranstaltninger til tidlig indgriben (artikel 27, stk. 4, i direktiv 2014/59).
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at SRB har handlet på en måde, der må anses for ulovlig eller forsømmelig. I denne forbindelse anføres:
 - Tilsidesættelse af artikel 7 og 13 i forordning (EF) nr. 806/2014 og af artikel 3, stk. 4, i direktiv 2014/59, fordi SRB handlede uden at koordinere med ECB, og på grund af den manglende ajourføring af afviklingsplanen for Banco Popular Español.
 - Tilsidesættelse af SRB's tavshedspligt og en heraf følgende tilsidesættelse af artikel 339 TEUF og artikel 88, stk. 1, i forordning nr. 806/2014.
 - Tilsidesættelse af artikel 20 i forordning nr. 806/2014, idet SRB nægtede at anmode om en endelig værdiansættelse af Banco Popular Español, og en heraf følgende tilsidesættelse af forpligtelsen til at udvise omhu og til god forvaltningsskik.

Sag anlagt den 7. januar 2019 — Nowhere mod EUIPO — Junguo Ye (APE TEES)**(Sag T-12/19)**

(2019/C 72/57)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Nowhere Co. Ltd (Tokyo, Japan) (ved barrister A. Norris)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Junguo Ye (Elche, Spanien)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Ansøger af det omtvistede varemærke:* Junguo Ye*Det omtvistede varemærke:* Ansøgning om EU-figurmærket APE TEES — registreringsansøgning nr. 14 319 578*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 8. oktober 2018 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 2474/2017-2)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Det anfægtede varemærke nægtes registreret for alle de anfægtede varer.
- Subsidiært hjemvises sagen til EUIPO til fornyet behandling.
- Sagsøgeren tilkendes sagsomkostninger i forbindelse med sagens behandling for indsigelsesafdelingen og for appelkammeret.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 10. januar 2019 — Activos e Inversiones Monterroso mod SRB**(Sag T-16/19)**

(2019/C 72/58)

*Processprog: spansk***Parter***Sagsøger:* Activos e Inversiones Monterroso, SL (Pantoja, Spanien) (ved advokat S. Rodríguez Bajón)*Sagsøgt:* Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

Sagsøgeren har nedlagt påstand om, at Retten fastslår, at der er anlagt et annullationssøgsmål mod afgørelsen vedtaget af Den Fælles Afviklingsinstans den 31. oktober 2018 inden for rammerne af den foreliggende sag (ARES (2017) 6199530), og at Retten, efter at have fulgt de fornødne retslige procedurer, afsiger dom om annullation af afgørelsen af 31. oktober 2018 og tager sagsøgerens påstand til følge, idet der meddeles aktindsigt i samtlige dokumenter, som er indeholdt i den omhandlede administrative sagsmappe.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for sit søgsmål har sagsøgeren gjort gældende, at artikel 41 i Den Europæiske Unions charter og artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter ⁽¹⁾ er blevet tilsidesat.

- Sagsøgeren har herved anført, at beskyttelse af offentlighedens interesse med hensyn til Unionens eller en medlemsstats monetære eller økonomiske politik, beskyttelse af en fysisk eller juridisk persons forretningsmæssige interesser, beskyttelse af privatlivets fred og den enkeltes integritet, beskyttelse af formålet med undersøgelser eller mod indsigelser fra den, som oplysningerne hidrører fra, ikke er undtagelser, som kan finde anvendelse i det foreliggende tilfælde og begrunde afslag på aktindsigt.

⁽¹⁾ EFT 2001, L 145, s. 43.

Sag anlagt den 11. januar 2019 — Brown mod Kommissionen

(Sag T-18/19)

(2019/C 72/59)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Colin M. Brown (Bruxelles, Belgien) (ved advokat I. Van Damme)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annullation af afgørelsen af 19. marts 2018 fra Kontoret for Forvaltning og Fastsettelse af Individuelle Rettigheder (PMO) om, at sagsøgeren ikke længere havde ret til udlandstillæg og rejseudgifter.
- Sagsøgte tilpligtes at genindføre sagsøgerens ret til udlandstillæg og rejseudgifter med virkning fra den 1. december 2017.
- Sagsøgte tilpligtes at udbetale det udlandstillæg og de rejseudgifter, som ikke var blevet udbetalt fra den 1. december 2017 til datoen for genoprettelsen af sagsøgerens rettigheder, med tillæg af renter.
- Såfremt ulovlighedsindsigelsen tages til følge annulleres anvendelsen af artikel 4, stk. 1, litra b), i bilag VII til vedtægten på sagsøgeren, indtil institutionen erstatter den med ikke-diskriminerende bestemmelser.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om en forkert fortolkning af artikel 4, stk. 1, litra a), i bilag VII til vedtægten, eftersom Kommissionen fejlagtigt fortolkede bestemmelsen således, at der skal foretages en ny vurdering af en ret til udlandstillæg, erhvervet på baggrund af en tjenstemands hjemsted og interessecentrum i en anden medlemsstat forud for hans ansættelse, hvis den pågældende tjenstemand efterfølgende erhverver statsborgerskab i den medlemsstat, hvor han fortsat er ansat.
2. Andet anbringende om, at afgørelsen af 19. marts 2018 er diskriminerende over for sagsøgeren, eftersom hans ret til udlandstillæg er underlagt den betingelse, der er fastsat i artikel 4, stk. 1, litra b), i bilag VII til vedtægten.
3. Tredje anbringende om, at Kommissionen, selv om Retten måtte fastslå, at Kommissionen med rette fastsatte sagsøgerens ret til udlandstillæg på grundlag af artikel 4, stk. 1, litra b), i bilag VII til vedtægten, ikke desto mindre undlod at fortolke denne bestemmelse i overensstemmelse med princippet om forbud mod forskelsbehandling.
4. Fjerde anbringende om, at det subsidiært, hvis de tre øvrige anbringender forkastes, fastslås, at artikel 4, stk. 1, litra b), i bilag VII til vedtægten er ulovlig og ikke finder anvendelse, derved at, og for så vidt som, den afstedkommer en ulovlig forskelsbehandling af personer, der befinder sig i samme situation som sagsøgeren, af de grunde, der er anført til støtte for det andet anbringende.

Sag anlagt den 15. januar 2019 — Pilatus Bank og Pilatus Holding mod ECB**(Sag T-27/19)**

(2019/C 72/60)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Pilatus Bank plc (Ta'Xbiex, Malta) og Pilatus Holding ltd (Ta'Xbiex) (ved advokaterne O. Behrends, L. Feddern og M. Kirchner)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank

Sagsøgernes påstande

- ECB's afgørelser, truffet den 2. november 2018 og fremsendt til Pilatus Bank plc. den 5. november 2018 angående tilbagerækningen af Pilatus Banks banklicens, annulleres.
- ECB tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat elleve anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at ECB undlod at påtage sig sit ansvar i henhold til FTM-forordningens artikel 14, stk. 5.⁽¹⁾
2. Med det andet anbringende gøres gældende, at ECB fejlagtigt antog, at der var retligt grundlag for at trække licensen tilbage.

3. Med det tredje anbringende gøres gældende, at ECB undlod at tage behørigt hensyn til afgørelsens skønsmæssige karakter.
4. Med det fjerde anbringende gøres gældende, at ECB undlod at vurdere de relevante faktiske omstændigheder og undlod at gøre dette upartisk og objektivt.
5. Med det femte anbringende gøres gældende, at ECB tilsidesatte proportionalitetsprincippet.
6. Med det sjette anbringende gøres gældende, at ECB tilsidesatte princippet *nemo auditur*.
7. Med det syvende anbringende gøres gældende, at ECB begik en retlig fejl med hensyn til ECB's vurderinger i forbindelse med princippet om uskyldsformodningen.
8. Med det ottende anbringende gøres gældende, at ECB tilsidesatte ligebehandlingsprincippet og udøvede forskelsbehandling.
9. Med det niende anbringende gøres gældende, at ECB tilsidesatte FTM-forordningens artikel 19 og betragtning 75 til denne forordning og begik magtfordrejning.
10. Med det tiende anbringende gøres gældende, at ECB tilsidesatte sagsøgernes ret til forsvar og deres ret til at blive hørt.
11. Med det ellefte anbringende gøres gældende, at ECB undlod at give en tilstrækkelig begrundelse for afgørelsen.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15.10.2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter.

**Kendelse afsagt af Rettens præsident den 6. november 2018 — Berliner Stadtwerke mod EUIPO
(berlinGas)**

(Sag T-595/18) ⁽¹⁾

(2019/C 72/61)

Processprog: tysk

Rettens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 436 af 3.12.2018.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA